

சிவதொண்டன்

எண்ணுவார் நெஞ்சில்

நண்ணுவான் ஈசன்

மலர் 88

குரோதி வருடம் ஆனி - ஆடி (2024 ஜூலை - ஆகஸ்ட்)

இதழ் 7-8

திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணிரியுந் திரிபுரங்க ளெரிய வைத்தார்
வினைதொழுவார்க் கறவைத்தார் துறவிவைத்தார்
கண்ணெரியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார்
கடிக்கமல மலர்வைத்தார் கயிலை வைத்தார்
திண்ணெரியுந் தண்புனலு முடனே வைத்தார்
திசைதொழுது மிசையமரர் திகழ்ந்து வாழ்த்தி
நண்ணரிய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை :

நல்லூர் எம்பெருமானார் வானத்தில் உலவிய முப்புரங்களையும்
எரித்துத் தம்மை வழிபட்டவர் வினைகளைப் போக்கி, அவர்
களுக்குப் பற்றற்ற உள்ளத்தை வழங்கி, நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து
எழுந்த தீயினால் காமனைப் பொடிப்படுத்து, தீயினையும் நீரினை
யும் தம்முடல் ஒன்றிலேயே கொண்டு, அடியவர் உள்ளத் தாமரை
யையும் கயிலை மலையையும் தம் இருப்பிடமாக அமைத்து,
மேலுலகில் உள்ள தேவர்கள் எண் திசைகளிலிருந்தும் தொழுது
வணங்கி வாழ்த்தியும் கூடக் கிட்ட இயலாத தம் திருவடிகளை
என்தலைமேல் வைத்த பேரருளின் தன்மை உடையவர்.

சிவதொண்டன் நிலையம் - யாழ்ப்பாணம்

சிவதொண்டன்

உ
சிவமயம்

அறிக்கை

பொருள்	காலம்	நாள்	நேரம்	இடம்
யாகம்	04/08/2024 01/09/2024	ஞாயிறு ஞாயிறு	காலை 8.00 மணிமுதல்	சிவதொண்டன் நிலையம் யாழ்ப்பாணம்.
ஆயிலியம்	08/07/2024 05/08/2024 01/09/2024	திங்கள் திங்கள் ஞாயிறு	நண்பகல் பிற்பகல்	யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையம் செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையம் கொழும்புத்துறை

வழமை போல் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் உற்சவங்களான சப்பரத் திருவிழா (31.08.2024), தேர்த்திருவிழா (01.09.2024), தீர்த்தத் திருவிழா (02.09.2024) ஆகிய நாட்களில் நல்லூர் தேரடி அறுபத்து மூவர் மடத் தில் அன்னதானம் வழங்கப்படும்.

பொருளடக்கம்

விடயம்

பக்கம்

வேல் முருகா மால் மருகா
ஞானியின் இலட்சணங்கள்
அஷ்டா வக்ரகீதை
அன்பும் பக்தியும்
இரு நற்சிந்தனைகள்
தேர்பவை தேர் (ஆசிரியர்)
நற்சிந்தனை
Natchinthanai
Sri Yogaswami of Jaffna

01
02
11
13
15
19
21
23
24

சீவதொண்டன்

எண்ணுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவான் ஈசன்

மலர் : 88

குரோதி வருடம் ஆனி- ஆடி (2024 குரோதி - ஜீலை - ஓகஸ்ட்)

இதழ் : 7-8

வேல் முருகா மால் மருகா

இராகம் - கமாஸ்

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

மருகா மால் மருகா மாமயில் ஏறிவா - வா
மேலாக நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

பொதுசன நூலகம்

30 AUG 2024

மாநகர சபை
யாழ்ப்பாணம்

அநுபல்லவி

வேல் முருகா மால் மருகா (மாமயில்)

சரணங்கள்

கோமானே குழந்தை வேலா
சீமானே திருவடி தஞ்சம்
காமாந்த காரம் அகலவும்
நாமெந்த நேரமும் புகழவும்

யாழ் மாநகர சபை

30 AUG 2024

திருமணி பகுதி

(மாமயில்)

ஏகாந்த சித்தம் பெறவும்
யோகாந்த மார்க்கம் உறவும்
தேகாந்த காலந் தன்னில்
நீபோந்து காத்திடல் வேண்டும் (மாமயில்)

- நற்சிந்தனை

ஞானியின் இலட்சணங்கள்

1) முகவுரை

கீதையின் இரண்டாவது அத்தியாயம் அதன் சுருக்கம் என்று கூறுவர். அவ்வாறு கூறுவதற்கு வேறு சில காரணங்கள் இருந்தாலும் ஸ்திதப்பிரக்ஞன் அல்லது ஞானி பற்றிக் கூறப்படுவது விசேட காரணம் எனலாம். பலர் ஓர் உயர்ந்த மனிதனைப் பின்பற்றி வாழ விரும்புகின்றனர். அது அவர்கள் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள இலகு வான வழியென்று நம்புகின்றனர். “பெரியோர் செய்வதையே ஏனைய மனிதர்கள் செய்கிறார்கள். பெரியோர் எதனை அடிப்படையாகக் கொள்கிறார்களோ அதனையே உலக மக்கள் பின்பற்றுகின்றார்கள்” என்றும் “அர்ச்சுனா நான் ஓய்வின்றி எப்போதும் ஈடுபடாவிட்டால் மனிதர்கள் நிச்சயமாக என்னுடைய வழிகளையே பின்பற்றுவார்கள்” என்றும் கிருஷ்ணன் கீதையின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் கூறியிருப்பவை இவ் விடத்தில் ஞாபகம் கொள்ளக் கூடியனவே. கீதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஞானியின் இலட்சணங்கள் ஐம்பத்திநாலாவது சுலோகம் முதல் எழுபத்தி இரண்டாவது சுலோகம் வரை பத்தொன்பது சுலோகங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் நோக்கம் இப் பத்தொன்பது சுலோகங்களில் கூறப்பட்ட விடயங்களையும் ஒரு சாதகனின் நோக்கில் இருந்து விளக்கமாகச் சிந்திப்பதே.

2) சமநிலை வழி

ஒரு சாதகன் சமநிலைவழியைப் பின்பற்றியே தெய்வீக நிலையை அடைய முடியும். அது அவன் மன அமைதி அடைய வழிகாட்டியாகவும் அமையும். அந்த அமைதி நிலையை அடைந்த வனுக்குத் துன்ப துயரங்கள் இருக்கா. அர்ச்சுனன், சொந்த இயல்பில் நிற்கும் ஞானியின் இலட்சணங்களை விவரிக்குமாறு கிருஷ்ணனிடம் கேட்டான். அவனது வினா மிகவும் விரிவானது. ஞானி எவ்வாறு பேசுவான்? எவ்வாறு அமர்ந்து கொள்வான்? எவ்வாறு தனது கடமைகளைச் செய்வான்? என்பனவே அவ் வினாவின் விரிவு. அவனது வினாவின் சாரம் பூரண ஞானியை எவ்வாறு அறியலாம் என்பதே.

3) அடையாளங்கள்

அர்ச்சுனனது இந்த வினா மிகவும் ஆழமானது. மேலும் அது இக்கால சாதகர்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படும் ஒரு பெறுமதி மிக்க விடயம். அவன் ஞானியின் இலட்சணங்களை அறிந்து கொள்ள ஆவலாக இருக்கின்றான். சாதாரண மனிதர்கள்

தமது பேச்சு, செயல்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்து ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரியாயே இருக்கிறார்கள் என்பது அவனது எண்ணம். இதனால், சாதாரண மனிதர்களை விட ஞானியின் நடத்தைகளில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம் என்று எண்ணியே தனது வினாவை அவன் கிருஷ்ணனிடம் முன் வைக்கின்றான்.

ஞானி தனது அக அமைதியால் வழி நடாத்தப்படுபவன். ஆதலால் ஞானியினுடைய மனம், செயல், வாக்கு, எண்ணங்கள் என்பன சாதாரண மனிதரிடம் இருந்து வேறுபட்டவை. மேலும் இந்த விடயங்கள் நடத்தை உளவியலோடு தொடர்புடையன. எனவே பண்டைய முனிவர்கள் நடத்தை உளவியலை மிக விரிவாக ஆராய்ந்து அறிய முற்பட்டிருக்கின்றனர் எனலாம். அவர்கள் நடத்தையை ஊக்குவிக்கும் காரணிகளை மட்டும் ஆராயவில்லை. அவர்கள் புற நடத்தையில் காணப்படும் அடையாளங்களை ஆராய்ந்து அறிவதோடு நிற்கவில்லை. மாறாக, அகநிலையில் காணப்படும் பல்வேறு அடையாளங்களையும் கண்டறிய முற்பட்டிருந்தனர். இவற்றைக் கொண்டு ஞானிகள் தமது நடத்தையைச் சாதாரண மனிதர்களை விட எவ்வாறு மாற்றி அமைத்துக் கொள்கின்றனர் என்று அம்முனிவர்கள் ஆராய்ந்திருந்தனர் என உணர முடிகின்றது. ஒரு காரியத்துக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காரணங்கள் இருக்கலாம். எனவே நடத்தையை ஆராய்வதால் மட்டும் அதற்கான காரணத்தை அறிய முடியாது. புற நடத்தையில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற ஆழ்மன எண்ணங்களைப் பற்றியும் ஆராய வேண்டும். ஆழ்மனத்தில் பல்வேறு மட்டங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அவற்றையும் விரிவாக ஆராய்ந்தாலேதான் நடத்தையை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளை மேலும் சிறப்பாக ஆராய முடியும்.

4) இருவகையினர்

மனிதர் எல்லோரையும் இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம். ஒரு வகையினர் அமைதியான சமநிலையில் உள்ளவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் அமைதியின்றியும் சமநிலையற்றும் உள்ளவர்கள். பகவத்கீதை காட்டும் ஞானி முதல் வகையைச் சார்ந்தவன். அவன் தனது பயிற்சியினால் அமைதியான மனத்தைப் பெற்றவன். அவன் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் குழப்பம் அடையாமல் அமைதியாய் இருப்பான். அவன் பயமற்றவன், நிச்சயமற்ற தன்மை இல்லாதவன், பூரண நம்பிக்கையோடு நடப்பவன், நேர்மையானவன், தெளிவாகப் பேசுபவன், பற்றற்றவன், மகிழ்ச்சியும் ஆனந்தமும் உடையவன்.

இரண்டாவது வகையினன் அமைதியற்றவன், ஒழுங்கற்ற நடத்தை உள்ளவன், விழிப்புணர்வு இல்லாதவன், சுய கட்டுப்பாடு இல்லாதவன், உயர்ந்த ஒழுக்கங்களைப் பயிலாதவன், நடத்தைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாதவன், உலகம் எங்கிலுமுள்ள மனிதர்களில் அதிகமானோர் இந்த இரண்டாவது வகையினரே. இந்த நிலைமைக்கு உலகிலுள்ள கல்வி முறைகளும் ஒரு காரணமாய் இருக்கின்றன.

5) மூன்று நிலைகள்

மனிதர்களின் சாதாரண உணர்வு நிலைகள் மூன்று. அவை நனவு, கனவு, ஆழ்ந்த உறக்கம் என்பன. நனவு நிலையினைச் சாதாரணமான விழிப்புநிலை எனவும் கூறலாம். நமக்கு இந்த மூன்று நிலைகளும் தனித்தனியானவையாகவே இருக்கின்றன. அதாவது ஒரு நிலையை அனுபவிக்கும் போது நாம் மற்ற நிலை இரண்டையும் அனுபவிக்க முடியாது. எனவே, நாம் இவற்றை ஒன்றுமற்ற ஒன்றென அனுபவிக்கின்றோம். சாதாரண மனிதர்களாகிய நாம் புலன்களின் மூலம் பெறும் வரையறுக்கப்பட்ட பகுதி அறிவு உள்ளவர்களாகவே இருக்கின்றோம். சாதாரண மனிதர்களுக்கு வாழ்க்கையின் அர்த்தம், அதன் நோக்கம் என்பன பற்றிச் சந்தேகமும், குழப்பமுமே எப்பொழுதும் இருக்கும். இதனால் அவர்களது அறிவு ஆழமானதும் முழுமையானதுமாக இருப்ப தில்லை. அவர்களுக்குப் பகுதி அறிவு மட்டுமே தெரியும். சாதாரண மனிதர்களின் பகுதி அறிவே அவர்களின் சந்தேகத்துக்கும் பயத்துக்கும் காரண மாகும். ஞானியரின் இலட்சணங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றிப் பூரண அறிவைப் பெற உதவக் கூடியன.

சமநிலை எய்திய ஞானி மிக உயர்ந்த விழிப் புணர்வு உடையவன். அதனை ஒரு நிலை என்று கூறுவது கூடச் சரியானது அன்று. அவன் மூன்று நிலைகளையும் கடந்தவன். எவ்வாறு உயர் வகுப்புக்குச் சென்ற ஒரு மாணவன் கீழ் வகுப்புப் பாடங்களை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள் வானோ அதே போன்று ஞானி சாதாரண மனிதர் அனுபவிக்கும் மூன்று நிலைகளையும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்கிறான். ஆழ்ந்த நித்திரைக்கும் உயர்ந்த விழிப்புணர்வுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆழ்ந்த நித்திரையில் உள்ளவன், உயர்ந்த விழிப்புணர்வு இல்லாதவன். எனினும், “நான்” என்ற எண்ணம் மட்டுமே அவனிடம் இருக்கிறது. அதனாலேயே அவன் நித்திரை விட்டு எழுந்ததும், “நான் நன்கு சந்தோஷமாகத் தூங்கினேன்” என்று சொல்லக் கூடியவனாய் இருக்கின்றான். இந்த வகையிலேதான் ஆழ்ந்த நித்திரைக்கும் உயர் விழிப்புணர்வுக்கும் இடையே அறிந்தது.

ஒரு சிறிதளவு தொடர்பு இருக்கிறது. ஆழ்ந்த நித்திரையில் உள்ளவனது எண்ணங்கள் யாவும் தற்காலிகமாகச் செயல்படாது இருக்கின்றன. அவ் வாறு எண்ணங்கள் தொழிற்படாததினாலேயே அவன் ஓரளவு இன்பம் அடைய முடிகிறது. ஞானியினுடைய விழிப்புணர்வு எப்பொழுதும் இடையீட்டின்றித் தொடர்ச்சியாக இருக்கின்றது. உயர் விழிப்புணர்வுடைய ஞானி மிக அமைதியாக இருப்பதாலும், எண்ணங்கள் இன்றி இருப்பதாலும் எப்பொழுதும் ஆனந்தமாக இருக்க முடிகிறது.

உயர் விழிப்புணர்வு உள்ள ஞானி கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற மூன்றுக்கும் அப்பால் சென்றவன். அதாவது காலங்கடந்த நிலையை அடைந்தவன் அவன். அவனுக்கு மூன்று காலமுமே இங்கே இப்பொழுது தெரிகின்றன. இங்கே, இப்பொழுதே என்பவற்றின் உண்மையான அர்த்தத்தை ஒரு ஞானியினால் மட்டுமே உணர முடியும். எக்காட்ரோலே என்ற உயர் விழிப்புணர்வு பெற்ற ஞானி “இப்பொழுது” என்ற நூலைச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாய் இருக்கும். காலம் கடந்த நிலை, எப்பொழுதும் முழுமையில் உள்ளதனாலேதான் அது ஞானியர்களுக்கு மட்டும் எட்டக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இதனால் அவர்கள் எல்லையற்ற தன்மைக்குள் புகுந்து எல்லையற்ற அறிவுள்ளவராய் இருக்க முடிகிறது. அவர்களுக்கு மூன்று காலங்களும் துண்டு துண்டாகத் தெரிவதில்லை. அவை ஒன்றாய்த் தொடர்ச்சியாகத் தெரிகின்றன. இதனை ஒரு சிறு உதாரணத்தால் ஓரளவு விளக்கிக் காட்டலாம். ஒரு மலையின் உச்சியில் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்று எடுத்துக் கொள்வோம். அப்பாதையில் செல்பவன் காலையில் மலையடிவாரத்தின் வடக் கில் இருந்ததாயும், மதியம் கிழக்கில் இருந்த தாயும், மாலையில் தெற்கில் இருந்ததாயும் உணர் கிறான். ஆனால் மலையின் உச்சியில் நிற்பவன் எப்பொழுதுமே பாதையில் செல்பவனை இப் பொழுது காண்பதாகவே உணர்கின்றான். அது மட்டுமன்றி அம்மலையையும் அதன் எல்லா மட்டங்களையும் அடியில் இருந்து உச்சிவரை முழுமையாகக் காண்கிறான். இவ்வுதாரணம் பூரணமாயில்லாவிடினும் ஞானியின் உயர் விழிப் புணர்வை ஓரளவு விளங்கக்கூடும்.

ஞானிபூரண அறிவு உடையவனாக இருப்பதனால் எப்பொழுதும் குழப்பம் அடையாதவனாக இருக் கின்றான். அவன் யுத்த முனையில் நின்றாலும் கூடத் தனது பூரண அமைதியிலே நிற்பான். அவன் அறியாதது என்னும் இரண்டினதும்

புதிர்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்தவனாவான். அது மட்டுமன்றி அவன் நிலையற்றது, நிலையானது என்னும் இரண்டின் புதிர்களையும் கூடக் கண்டு பிடித்தவனாய் இருக்கின்றான். இதனால் அவனது பூரண அறிவு மாறும் உலகத்தின் பின்னாலுள்ள உண்மையையும் உணரும் ஆற்றலுடையதாய் இருக்கின்றது.

6) கனவு

கனவு ஒரு நிறைவற்ற நிலை. எனினும் அந்தநிலை அவனது நோயின் தன்மைகளை அறிந்து அந் நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கு மிகவும் உதவக் கூடியது. கனவானது நிறைவேற்றப்படாத ஆசைகள், அடக்கி வைக்கப்பட்ட ஆசைகள் என்பவற்றை வெளியிட ஒரு வடிகாலாக அமைகிறது. உளவியல் ஆய்வினால் புகழ்பெற்ற பிராய்டு என்பவர் கனவுகளை ஆராய்ந்தே பிரபலமானார். கனவுகளின் பகுப்பாய்வு என்றே அவர் ஒரு நூலை எழுதியிருந்தார். அவர் மட்டுமன்றி அவருக்குப் பின்வந்த யங் முதலான பல உளவியலாளர்களும் கனவின் விளக்கங்களைத் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து வந்திருக்கின்றனர். கனவுகளின் ஆய்வு சாதாரண உணர்வோடு கூடிய வாழ்வு, மறந்து போன வாழ்வு என்ற எமது இரண்டு வகையான வாழ்க்கையையும் புரிந்து கொள்ள எமக்கு உதவியாக உள்ளது. எமது மறந்து போன வாழ்வு சாதாரண விழிப்பு வாழ்வில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதில்லை என்றே எம்மில் பலரும் நினைத்துக் கொள்கிறோம். அது உண்மையானதல்ல. மறந்து போனதும் நிறைவேற்றப்படாததுமான ஆசைகள் சாதாரண மனிதரின் ஆழ்மனதில் புதைந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை நாம் நிறைவேற்றிக் கொள்வதாகவே எமது கனவுகள் அமைகின்றன. பொருத்தமான சூழ்நிலைகள் வரும்போது அவை மீண்டும் எழுகின்றன. பூரண அறிவு உடைய ஞானியைப் பொறுத்தவரையில் நிறைவற்ற அறிவைத்தரும் கனவுகளுக்கு எவ்விதப் பெறுமதியும் கிடையாது. அவன் ஆசைகள் இல்லாதவனாக இருப்பதால் நிறைவேற்றப்படாத ஆசைகளுக்கும், கனவுகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு முழுமையான அறிவும் அமைதியும் உடையவனாக இருப்பான்.

7) அறியப்படாத வாழ்க்கை

சாதாரண விழிப்புநிலை மனதில் ஒரு சிறு பகுதியால் மட்டுமே அனுபவிக்கப்படுகிறது. முழு மையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள அதற்கு எந்த வழியும் இருப்பதில்லை. நவீன கல்விமுறைகளும், பயிற்சி முறைகளும் பூரண மற்றவை. அவை முழுமையான அகவாழ்வின் ஒரு சில அம்சங்களை

மட்டுமே கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்கின்றன. இங்குதான் நவீன வாழ்க்கை முறையினதும் கல்வி முறையினதும் தோல்வி, துன்பம், பற்றாக்குறை என்பன இருக்கின்றன. மனிதனின் இன்றைய துன்ப நிலைகளுக்கெல்லாம் காரணமாக அமைவன நவீன வாழ்க்கை முறைகளும், கல்வி முறைகளும். ஒவ்வொரு மனிதனும் எல்லா நிலைகளையும் அடைவது சிறந்த வாழ்க்கையாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவ்வாறெனில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய அகவாழ்வு முறை ஒன்றை நாம் ஏன் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றோம்? பண்டைக் காலங்களில் அவ்வாறான ஒரு கல்வி முறை எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடியதாய் இருந்தது. இதற்கு உதாரணமாகத் தைத்திரீய உபநிடதத்தின் சிக்ஷாவல்லி என்ற பகுதியில் வரும் கருத்து அமைவதைக் காட்டலாம். “அழி வில்லாததும், அபரிவிதமான சாந்தி நிறைந்ததும், மனதுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பதும், பிராணனுக்கு அமைதி தருவதும், சத்தியத்தையே ஆத்மாவாகவும், ஆகாசத்தையே சரீரமாகவும் கொண்ட பிரம்மமாகவே அவர் ஆகிவிடுகின்றான்” என்பது அப்பகுதி. நவீன கல்விமுறை மனத்தின் ஊடகமான மூளையை அடிப்படையாகக் கொண்டே வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், தைத்திரீய உபநிடதம் உடல், மனம், ஆத்மா என்ற மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்டைய முனிவர்கள் தமது கல்வி முறையை வகுத்திருந்தனர் என அறியமுடிகின்றது. இவை மூன்றுக்கும் சமநிலை வழங்கி அவர்கள் தமது கல்வி முறையினை வகுத்திருப்பதை நாம் அறிய முடிகின்றது. மேலும் அக்கல்வி முறை சுய ஒழுக்கம், சுய பயிற்சி என்று கற்பிப்பவருக்கு முக்கியத்துவம் வழங்காது மாணவர்களுக்கே முக்கியத்துவம் தந்து அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இக் கருத்துக்களை அவதானிக்கும் போது நவீன கல்விமுறை முழு மையில் இருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகிச் செல்கின்றது என்பதை உணர முடிகின்றது. அன்றைய கல்வி முறையின் பெரும் பகுதியை, முழு மையை நாம் இழந்துவிட்டோம் என்பதனையும் இதனால் உணரலாம். உளவியலாளர்கள் கனவு நிலையை ஆராய முற்பட்டிருந்தாலும் அது இன்னும் குழந்தை நிலையிலேயே இருக்கின்றது. ஆழ்ந்த நித்திரை, உயர்விழிப்பு நிலை என்ற உயர் மட்டங்களில் இருந்து கொண்டு கனவை ஆராய்வார்களாயின் அந்த ஆய்வு முழுமைபெற வழிகாட்டும். சாதாரண மனித வாழ்க்கையிலேயே பல எண்ணற்ற மட்டங்கள் இருப்பதைச் சிந்தித்தால் அவ்வாழ்க்கையிலேயே மேலும் அறியப்பட வேண்டிய மட்டங்களும், விஷயங்களும் அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டி இருக்கின்றன என்பதைக்

காண்போம். ஆனால் அதற்கு மட்டும் அக்கறை செலுத்தினால் முழுமையற்றதும், சமநிலை அற்றது மான அறிவையே பெறுவோம்.

8) ஆய்வுமுறை

குதிரைஒன்றுதானாகவேநீரைஅருந்தவேண்டும். அதனை ஒரு நீர்நிலைக்கு இட்டுச் சென்று அதன் வாயை நீருக்குள் புதைத்தால் என்ன நடக்கும் என்று கற்பனை செய்ய முடியுமாயின் சாதகன் ஒருவனின் தயார் நிலையின் முக்கியத்தை நன்கு உணர முடியும். அர்ச்சுனன் ஆரம்பத்தில் அறியாமை, சோகம், பலவீனம், பயம், ஏக்கம், தெளிவின்மை என்பன உள்ளவனாய் இருந்தான். ஆனால் அவன் கிருஷ்ணனிடம் சரண்புகுந்து சீடனாக இருக்க இப்பொழுது தயாராக இருக்கின்றான். அத்தோடு அவன் கிருஷ்ணனது போதனைகளைப் பின்பற்ற முன்வருகின்றான். நிலையானது. நிலையற்றது என்பவற்றை வேறுபடுத்தக் கூடிய ஆய்வுமுறை ஒன்று ஓரளவு தன்னிடமே இருப்பதை எண்ணித் தன்னில் நம்பிக்கை வைக்க ஆரம்பிக்கின்றான். அவன் அது பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ளவும் அவன் இப்போது ஆவலுள்ளவனாக இருக்கின்றான். அவனது சோக நிலையில் இருந்து அவனை அக அமைதியும் சமநிலையும் உள்ளவனாக ஆவதற்குக் கிருஷ்ணன் வழிகாட்டுகின்றான். கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனுடைய எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்கள் என்பவற்றைப் பகுத்தாய்வு செய்கின்றான். ஏனெனில், அவன் அறிய விரும்பும் நிலையானது, நிலையற்றது என்பவற்றைக் கிருஷ்ணன் தெளிவாக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றான். இவற்றில் பூரண சமநிலை, அமைதி என்பவற்றை அறிய சாதகன், குரு, கல்விமுறை என்ற மூன்று விடயங்களையும் ஆராயும்முறை ஒன்று வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

9) ஆற்றல்

கற்றுக் கொள்வன ஒருவனின் நடத்தையை மாற்ற வேண்டும். அப்படி ஒருமாற்றம் ஏற்படாவிடின் அவன் பயனற்ற ஏட்டுக்கல்வியை மூளைக்குள் சுமப்பவனாவான். கற்றவற்றை நடைமுறைவாழ்வில் பயன்படுத்தி அவற்றின் அனுபவங்களை நேரடியாகப் பெறும் போது இயல்பாகவே நடத்தை மாற்றம் ஏற்படும். எனவே ஒரு சாதகன் சாதனைகளைத் தொடங்கும்போது, ஒரு மாற்றமும் அவனது நடத்தையில் நிகழ ஆரம்பிக்கின்றது. அத்துடன், அவன் பழகி வந்த பழைய சிந்தனை முறையை மாற்றி வேறு சிந்தனை முறையைக் கைக்கொள்வான். மனிதனிடமுள்ள பலவிதமான மாற்றிக் கொள்ளும் ஆற்றல்களுள் மிக முக்கியமானது, ஒருவர் தன்னை

மாற்றிக் கொள்வாராயின் அவரால் முழுச் சமூகத்தையும் மாற்ற முடியும். எனவே, ஒருவன் தன்னிடமுள்ள மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் சுயகல்வி, சுய ஒழுக்கம் என்பவற்றை வளர்க்கும் கல்விமுறையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இம்முறை சமநிலை, விடுதலை உணர்வு என்பவற்றைப் பெற்று ஒரு சாதகனை ஞானி ஆக்கிவிடும்.

9) ஆத்ம ஞானம்

எல்லாவிதமான அறிவுகளையும் விட ஆத்ம ஞானம் மிக உயர்வானது. கீதை இதுபற்றி மூன்றாம் அத்தியாயத்தின் நாற்பத்து இரண்டாம் சுலோகம் கூறுவதை இவ்விடத்தில் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது. “உடலை விடப் புலன்கள் மேலானவை. மனம் அவற்றைவிட மேலானது. புத்தி மனத்தைவிட மேலானது. புத்தியைவிட உயர்ந்தது ஆத்மா” என்பது அச்சுலோகம். உடல் தூலமானது, புறத்தே உள்ளது, எல்லைக்கு உட்பட்டது. எனினும் அது தனக்கென ஓர் அறிவைக் கொண்டே இயங்குகின்றது. உடலோடு ஒப்பிடுகையில் புலன்களின் அறிவைவிட மேலான அறிவை உடையது. மனதின் உதவியின்றி புலன்களால் எதையும் செய்ய முடியாது. மனம் ஐம்புலன்களின் வேலையையும் செய்ய வல்லது. புத்தி மனத்தைவிட மேலானது. அது விவேகத்துடன் கூடியது. மனம் குழம்பியிருக்கும் போது புத்தி அதன் உதவிக்கு வருகிறது. சாட்சியாக இருக்கும் ஆத்மா புத்தியை விட மேலானது. புத்தி தனது ஒளியை ஆத்மாவிடம் இருந்தே பெறுகின்றது. புற உலகம் இறைவனின் பிரதிபலிப்பு என்றும் அது உண்மை போலத் தோன்றுகின்றது என்றும் ஞானி உணர்கிறான். இதனால் அவனுக்கு உலகப் பொருள்கள் தமது பெறுமதியை இழந்துவிடுகின்றன. இங்கே தான் ஒரு சாதகன் காலங்கடந்ததும், எல்லையற்றதுமான பிரமத்துக்கான யாத்திரைக்கு வேண்டிய விடுதலையின் முக்கிய கட்டத்தை அனுபவிக்கின்றான். அவ்வாறான சாதகன் அக அனுபவங்களின் பாதையைப் பின்பற்றி ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்று இறுதியில் பூரண அமைதியை அடைகின்றான்.

ஆன்மா ஆன்மாவாலேயே அறிந்துகொள்ளப்படுகின்றது. வேறு எந்த வழியாலும் அதனை அறிந்து கொள்ள முடியாது. ஆத்ம அறிவைத் தன் வாழ்வில் அறிந்து கொள்ளும் சாதகன் பற்றற்ற நிலையை அடைகின்றான். அத்துடன் அதன்பின் இன்ப துன்பம், விருப்பு, வெறுப்பு முதலான இரட்டைகளால் அவன் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

விருப்பங்கள், ஆசைகள் முதலானவற்றில் இருந்தும் விடுதலை பெறுகின்றான். பூரணத்துவத்தை அடையும் வழியில் இந்த விடுதலை பெறுமதி வாய்ந்ததே. அவனிடம் இருந்து இந்த உயர் விழிப்புணர்வை எந்த ஒரு சக்தியினாலும் பறித்தெடுக்க முடியாது. இதனாலேதான் எல்லா ஆன்மிக நூல்களும் பூரண ஞானத்தைக் கொண்டே முத்தி அல்லது விடுதலையை அடைய முடியும் என்கின்றன. ஆதம் ஞானம் கைவரப் பெற்றவனே ஞானி.

10) உதாரண புருஷன்

சமநிலை அடைந்த ஞானி ஒருவனுடைய வார்த்தைகள், எண்ணங்கள், பேச்சு, செயல்கள் என்பவற்றைத் தேர்ச்சியும், ஒழுக்கமும் உடைய ஒரு சாதக னால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும். உலகம் முழுவதும் செல்லப்பரை விசரன் என்று கூற யோகர் மட்டுமே அவரைப் பரமஞானி என்று புரிந்து கொண்டார். மேலும் யோகசுவாமிகள் தன்னைப் பற்றி எழுத முனைபவர்களைப் பார்த்து “எவராலும் என்னைப் பற்றி எழுத முடியா தென்றாலும் கேட்கிறீர்கள் இல்லை” என்று கூறியதும் சிந்திக்க வேண்டியதே. எனினும் ஒரு ஞானியின் மனத்தில் காணப்படும் பேரமைதியை எவரும் முதல் அடையாளமாகக் கண்டு கொள்ள முடியும். அவனிடத்தில் எந்த ஒரு ஆசையும் இருக்காது. அவன் மற்றவர்களால் பின்பற்றி நடக்கக் கூடிய ஓர் உதாரண புருஷன். அவன் மற்றவர்களையும் மற்றவர்கள் அவனையும் எப் பொழுதும் காணலாம். அந்தவிதமான தெளிவு மிக்க எளிதான வாழ்க்கையைப் படிப்படியான சாதனைகளினாலேயே ஒரு சாதகன் பெற முடியும். அச்சாதனையில் எண்ணங்கள், உறவுகள், ஆசைகள் முதலானவற்றில் எவை உதவக்கூடும், எவை உதவாது என்று அறிந்து கொள்கின்றான். அவற்றுள் உதவக் கூடியவற்றைத் தெரிந்து எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றை விலக்கி வைக்கின்றான். அடுத்த கட்டத்தில் இரண்டையுமே கைவிடுகின்றான் அவன். புற உலகில் எது நிகழ்ந்தாலும் அதாவது சமூகத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியாகவோ, இயற்கையின் நிகழ்வாகவோ இருந்தாலும் அவன் எல்லாவற்றுக்குமே சாட்சியாக இருப்பான். ஞானியின் சிறந்த இலட்சியங்களுள் முக்கியமான ஒன்றே இந்தச் சாட்சிநிலை. சாதகன் அப்படியான சாட்சி நிலையை அடையத் தன்னை முற்றும் இழக்க வேண்டியவனாகின்றான்.

12) ஆசைகளின் மூலம்

ஆசையை வெல்வது கடினம். அது மிகவும் சிக்கலானது. அது வெல்வதற்கு அரியது. கோபத்தை

உண்டாக்கக் கூடியது. ஆனால் விவேகமும், வைராக்கியமும் உடைய ஒரு சாதகன். தொடர்ந்து தீவிர சாதனைகளைச் செய்து அவற்றால் அதனை வெகு எளிதில் வெல்ல முடியும். கீதை “புத்தியை விட உயர்ந்த ஆத்மாவை உணர்ந்து அதன் உதவியாலேயே மனத்தையும், புத்தியையும் கட்டுப்படுத்தி ஆசை என்னும் உருவத்திலுள்ள பகைவனைக் கொல்” என்று கூறுகின்றது. ஆசைகளின் மூலம் உணவு, பாலுணர்வு, நித்திரை, சுய பாதுகாப்பு என்பவற்றிலேயே உள்ளது. இவற்றை ஒழுங்கு பண்ணும் ஒரு சாதகனிடத்தில் ஆசைகள் தமது ஆற்றலைக் காட்ட முடியாது செயலிழந்து போகின்றன. அவன் அவற்றுக்கு அடிமையாகாது. தனது கட்டுப்பாட்டில் அவற்றை வைத்திருக்கும் ஆற்றலுள்ளவன். சாதகனாக வர விரும்பும் ஒருவன் தான் தேடிய பொருள்களைக் கைவிட நேரிடுமோ என்று அஞ்சுகின்றான். உலகப் பொருள்களை வைத்துக் கொண்டே ஒருவன் சரணாகதி அடையலாம். ஜனகமகாராசா அப்படியான ஒருவராயே இருந்தார். எனவே, ஞானியாக வரவிரும்பும் ஒரு சாதகன் ஆசைகளின் மூலத்தை அறிந்து அதனை ஓர் ஒழுங்குக்குள் கொண்டுவர வேண்டும். ஆசைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குத் தேவைகளை இயலுமான அளவு குறைத்துக் கொள்வது ஒரு சிறந்த வழி.

13) ஆசைகளின் விளையாட்டு

மனிதனுக்கு ஆசைகள் பொழுதுபோக்குக்கான வழிகளைத் தருகின்றன. அவை அவனது வாழ்க்கையையே பொழுதுபோக்கி வீணாக்கிவிடும். ஆனால் நமக்கு இறைவன் இந்த உடலைத் தந்ததன் நோக்கமும் அதனால் நிறைவேறாமல் போய்விடும். இதனாலேதான் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பொழுது போக்குபவர் பற்றிய கணக்கை இறைவன் எழுதித் கொள்கிறான் என்று கூறுகின்றார். நாவுக்கரசரது அப்பாடல் மேல்வருமாறு:

“தொழுது தூமலர் தூவித் துதித்து நின்று
அழுதுகாமுற்று அரற்று கின்றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப்பாரையும்
எழுதும் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே”

இதே போல அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் தனது திருப்புகழ் ஒன்றில் “போது போக்கி என்னால் ஆக்கையை விடலாமோ” என்கின்றார்.

ஆசைகளின் விளையாட்டு விழிப்பு நிலையிலும், கனவு நிலையிலும் மட்டுமே இருக்கின்றன. ஆழ்ந்த நித்திரையில் ஆசைகள் செயல்படாமல் உள்ளன. சாதகன் ஒருவன் தனது ஆசைகளைக் கைவிடும் போது விழிப்புணர்வின் ஒரு புதிய பரிமாணம்

அவனுக்குத் திறந்து கொள்கின்றது. ஆனால் ஆசை யுள்ளவர்களால் அதனை அனுபவிக்க முடியாது. ஆசைகளை நிறைவேற்ற மேலும் மேலும் புதிய ஆசைகளே வந்து கொண்டு இருக்கும். உன்னிடம் உள்ளவற்றை நீ கைவிட்டால் புதியனவற்றைப் பெறலாம் என்பது மனம் பற்றிய ஒருவிதி. ஒரு சாதகன் தன்னிடம் உள்ளவற்றைக் கைவிட வேண்டும். அதன் மூலமே அவன் ஒரு ஞானி ஆகிப் பரமபொருளை அடைய முடியும்.

14) தாவும் புலன்கள்

புலன் அனுபவங்களைக் கைவிடுவதே கை விடுவன வற்றுள் பிரதானமானது. புலன்களில் இருந்து மனதை விட்டாலே தியானம் கைகூடும். புலன்களின் மீது பூரண கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்க ஒரு தேர்ச்சி தேவை. புலன்களின் தொழில் ஒரு பொருளில் இருந்து மற்றொரு பொருளுக்குத் தாவுவதே. புற உலகின் மயக்கும் தன்மையும், கவர்ச்சியும் புலன்களை வலிந்து இழுக்கின்றன. ஞானியைக் கூட புலன்கள் ஏமாற்றிவிடும் என்று கீதையும், “துறந்தோர் உள்ளத்தை வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்கும் கண்ணார்” எனக் கந்தர லங்காரமும் காட்டுகின்றன. புலன்களால் மனம் குலைக்கப்பட்டுச் சிதறிப் போகின்றது. இதனால் பொருள்களை அவை உள்ள வாறே அறிந்து கொள்ள மனதால் முடியாமல் போகிறது. புலன்களின் கவர்ச்சி மனம் பலவாகப் பிரிந்து சிதறிப் போவதற்குப் பிரதான காரணமாகும். விழிப்புணர்வின் உயர்மட்டங்களுக்குச் செல்ல முயலும் சாதகனுக்கு அவை தடைகளையும், இடையூறுகளையும் உருவாக்குகின்றன. புலன்களில் இருந்து விலகுவது உலகில் இருந்தோ கடமைகளில் இருந்தோ சாதகன் விலகுவதாக அமையாது. ஆனால் அது சிதறுண்ட மனத்தை ஒன்றுபடுத்த உதவும்.

15) உள்ளபடி அறிதல்

புலன்களுக்குப் பொருள்களை அவை உள்ள வாறே அறியும் ஆற்றல் கிடையாது. எனினும் அவை பெறும் அறிவு இன்பம் தருவதாயும், கவர்ச்சி உள்ளதாயும் இருக்கின்றது. அந்த அறிவு மனத்தைக் குலைத்துத் திரிவுபடுத்தி விடுகிறது. பொருள்களை உள்ளவாறே அறிய முடியாததனால் அப்புலன்கள் ஒருபொழுதும் நிலையான ஆனந்தத்தைத் தரப் போவதில்லை. உலகப் பொருள்களைப் பூரணமாக அறியும் ஒருவரது ஆற்றலில் தலையிடும் மூன்று இடையூறுகள் உள்ளன. அவையாவன 1) மனத் தெளிவின்மை 2) பூரண அறிவைத் தர முடியாத புலன்களை உபயோகிப்பது 3) உலகப் பொருள்கள் தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டிருப்பது. எது

உண்மை, எது போலி என்பவற்றை அறிய மனமும். இதயமும் விரும்பும். புலன்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தாலும் அவை பொருள்களை அறியும் ஆற்றலற்றன. அறியப்படாமலுள்ள பொருள்களின் இரகசியங்களை அறியப் புலன்கள் ஆற்றலற்றவை. பூரண அறிவைப் பெற அவற்றில் தங்கியிருக்கக் கூடாது.

16) மாக நீங்குதல்

மனதைத் தூய்மைப்படுத்தும் ஒழுங்குமுறையைக் கொண்டு சாதகன் தான் அறிவதைத் தெளி வாக்கிக் கொள்ளலாம். எப்படிப்பட்ட ஒரு பொருளாயிருந்தாலும் சாதகன் அதன் மீது மனத்தைக் குவியச் செய்வானாயின் புலன்களில் இருந்து தன்னை விலக்கலாம். மனத்தை மனத்தாலேயே கட்டுப்படுத்திச் சாதகன் ஏகாக்கிர நிலையை அடைய முடியும். அவன் அந்நிலையில் உள்நோக்கித் திரும்பினால் அது பூரண அறிவைப் பெறும் ஒரு கருவியாக அமையும். ஒரு மனித ஆத்மா முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரதிபலிக்கக் கூடியது. எனவே, சாதகன் ஒருவன் உள்நோக்கித் திரும்பித் தன்னையே ஆராயும் போது பிரபஞ்சத்தின் தன்மையையும் ஆராய முடிகிறது. மனம் உள்நோக்கித் திரும்பும் முறையினால் புலன்களையும் அவை தரும் தகவல்களையும் அவற்றின் நிறைவின்மையையும் உணரலாம். எனவே மனம் குவியும் முறையைச் சாதகன் உணர்ந்து மனமாகுகளை நீக்கப் பூரண அறிவு வெளிவரும். பூரண அறிவே சாதகன் ஒருவனை ஞானியாக்கும் வல்லமை பெற்றது.

17) புலன்கள் இன்றி அறிவது

புலன்கள் இன்றியே அறியும் ஆற்றலை மனம் தன்னிடமே கொண்டுள்ளது. மனம் ஒரு சக்திக் களஞ்சியம். அது தனது ஆற்றலை மூளையை ஒரு ஊடகமாகக் கொண்டு செயல்படுத்துகிறது. மனது தனது களஞ்சியத்தில் இருந்து சக்தியைப் பகிர்ந்து வழங்குகின்றது. நவீன பௌதிகவியலாளர் புலன் அனுபவங்களால் பெருப்பித்துக் காட்டும் கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அதனால் மனதின் தொழில்பாடுகளை அறிய முடியாதுள்ளது. அக்கருவிகளால் அவர்கள் மூளையின் தொழிற்பாடுகளையே மேலோட்டமாக அறிகின்றனர். அவர்கள் மூளையை ஆராய்ந்து விட்டு மனதை ஆராய்ந்ததாக ஏமாறு கின்றனர். புற உலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொழில்நுட்பமும், விஞ்ஞானமும் சரியாக இருக்கலாம். வாழ்வின் அறிந்து கொள்ளப்படாத பரிமாணங்களை அறிய யோக விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்துவதே சிறந்த வழி. அதுவே ஒரு சாதகனை ஞானியாக்கக் கூடிய வல்லமை வாய்ந்த கருவி.

18) சுயவிழிப்பு

யோக விஞ்ஞானமே சுயவிழிப்புப் பெறுவதற்கேற்ற விஞ்ஞானம். அதனைப் பயன்படுத்தி மனதை உள்நோக்கித் திருப்பினால் அங்கே மிக உயர்ந்த ஞானம் இருப்பதைச் சாதகன் காணுவான். அந்த ஞானம் புலன்களாலோ, மனதாலோ களங்கப்படுத்த முடியாதது. சாதகன் விழிப்புணர்வுப் பாதையில் இரண்டு கட்டங்களுக்கு ஊடாகச் செல்கின்றான். முதலாவது கட்டமான பரிமாணச் செயல்முறையில் சாதகன் தனது இருப்பின் தூல அம்சங்களுக்கூடாகச் சூக்கும அம்சத்துக்குச் செல்கின்றான். எனினும் அச்செயல்முறையால் அவன் புற உலகோடு சேர்த்தே தன்னை இனங்கண்டு கொள்கின்றான். அவன் அதில் தானே ஒரு சுய விழிப்புணர்வு என்பதை அறிவதில்லை. இரண்டாவது கட்டத்தில் தான் செல்லும் திசையை உள்நோக்கித் திருப்புகின்றான். அதில் அவன் தனது மிகச் சூக்குமமான அம்சங்களைக் கண்டு அனுபவிக்கின்றான். அப்போது தானே சுய விழிப்புணர்வு என்பதை அவன் உணருகின்றான். தியானம் அவனை விழிப்புணர்வின் மூலத்துக்கே அழைத்துச் செல்கின்றது. தியானத்தின் பாதையில் புலன்களில் இருந்து விடுபடுவது முதல் கட்டம். அவ்விடுபடல் இல்லாவிடின் வாழ்க்கையின் அறியப்படாத பகுதி சாதகனுக்கு வெளிப்படப் போவதில்லை. இரண்டாவது கட்டம் நிறைவுறும்போதே சாதகன் பூரண அறிவு பெற்று ஞானி ஆகிறான்.

19) புலன்களின் ஆற்றல்

புலன்களுக்கு மிகவும் பலமான ஆற்றல் உண்டு. புலன்களைத் தாமாகவே விடுபடச் செய்யும் நுண்முறையை அறிந்தவன் மட்டுமே அவற்றின் ஆற்றலின் பலத்தை உணர முடியும். பொருள்களில் இருந்து புலன்களை அடக்குவது எளிதல்ல. புலன்கள் பொருள்களை அனுபவிப்பதில் இருந்து விலக்கப்பட்டால் அவற்றை அனுபவிப்பதற்கான ஆவல் மேலும் அதிகரிக்கின்றது. சாதகன் ஆன்மாவை உணரும்போதும் அதில் இன்பம் காணும் போதும் மட்டுமே புலன்களின் கவர்ச்சி களில் இருந்து விடுபட முடியும். இதனாலேதான் திருமூலர் தனது நூலின் இந்திரியம் அடக்கும் முறைமை என்ற பகுதியில்,

“அஞ்சு மடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்
அஞ்சு மடக்கும் அமரரும் அங்கில்லை
அஞ்சு மடக்கில் அசேதன மாமென்றிட்
டஞ்சு மடக்கா அறிவறிந் தேனே”

என்று கூறியருளினார்.

அதேவேளை அவற்றின் கவர்ச்சிகள் இருக்கும் வரை அவனால் ஆத்ம அறிவைப் பெற முடியாது.

20) தோல்வி விலகும்

சாதகன் மனதைத் தனிப்படுத்தாவிடின் அது பலவற்றிலும் சென்று சிதறிப்போகும். அதற்கு ஒழுங்கானபயிற்சி தேவை. “சாதகன் இடைவிடாது தொடர்ந்து பயிற்சியைச் செய்ய வேண்டும். அத்துடன் பூரண விசுவாசமும் முயற்சியும் அதில் வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிடில் அவனால் சாதனையின் பலனைப் பெற முடியாது. புலன்களை முற்றாகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்த பின் மட்டுமே உறுதியாக மனத்தை ஒன்றில் நிற்கச் செய்வது சாத்தியமாகும்” என்று பதஞ்சலி முனிவர் தனது யோக சூத்திரத்தில் கூறுகின்றார். அவன் பல தடவைகள் தோல்வி போனாலும் பயப்படத் தேவையில்லை. தொடர்ந்த முயற்சி அவன் தனது குறிக்கோளை அடைய உதவும். அவன் சாதனையின் பலனைப் பெற ஆரம்பித்ததும் தோல்விகள் விலகுவதைக் காண்பான்.

21) மனிதனின் அழிவு

புலன்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வழியில் தடைகள் வருவதால் சாதகன் ஏமாற்றம் அடைகிறான். தன்னை ஏமாற்றிய பொருள் அல்லது மனிதன் மீது அவன் கோபம் கொள்கிறான். ஒரு சாதகன் கோபம் கொள்ளும் போது அவனது ஞாபகம் தனது தெளிவை இழக்கிறது. அத்தெளிவின்மை நல்லது கெட்டது எது என்பதைத் தீர்மானிக்கும். ஆற்றலை இல்லாமல் செய்துவிடுகின்றது. அவனது மனம் அப்போது தனது சமநிலையை இழக்கின்றது. புலன்கள் பொருள்களை நாடி அவற்றால் இன்பம் அடைகையில் அவனது அழிவு ஆரம்பமாகின்றது. அப்படி மயங்கியவன் புலன் இன்பம் தரும் பொருள்களைச் சேகரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றான். பொருள்களில் இன்பம் தேடும் முயற்சி அவனது சொந்த வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைகிறது. எரிப்புறம் என்ற உளவியலாளர் தனது “வைத்திருப்பதா வாழ்வா” என்ற நூலில் பொருள்களை விரும்பிச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்வதால் பெரும்பாலான மனிதர்கள் தம் வாழ்வையே இழந்து விடுகின்றனர் என்கிறார். சாதாரண இரண்டு மனிதர்கள் ஒரே பொருளை விரும்பினால் அவர்கள் இருவரும் எதிரிகளாகி ஒருவர் மற்றவரைக் கொல்லவும் துணிகின்றார். ஆனால் இரண்டு சாதகர்கள் ஒரு பொருளை விரும்பினாலும் அவர்களது நட்பு மேலும் பலமடைகின்றது. இந்த எதிரிடை நிலைக்குக் காரணம் சாதாரண அன்புக்கும் ஆன்மிக அன்புக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசமே.

சுயநலவாதி ஒருவன் பிறர் நலனைச் சிந்திக்கும் கான். பரந்த பூரண அன்பின் வெளிப்பாடு சுய நலமின்மையே. மகாநிஷங்கையையும் அவர்களது கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்தால் அவற்றில் சுய நலமின்மை மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம். எப்பொழுதும் புலனினப் நாட்ட முடையவர்களான ஆத்ம ஞானம் இல்லாதவர்கள் பற்று, ஆசை, கோபம், மனக் குழப்பம், ஞாபகமறதி, சுய அழிவு என்ப வற்றையே பெறுகிறார்கள். யோகசுவாமி “நாய் பொட்டுக்குள்ளால் புகும் போதே அதனைத் தடுத்துவிட வேண்டும்” என்று கூறுவது போலச் சாதகன் தனது அழிவின் மூலத்தை அறிந்து அதனைத் தடுத்துவிட வேண்டும்.

22) சுய ஒழுக்கம்

சுய ஒழுக்கம் எப்பொழுதும் சாதகனுக்கு உதவும். சுய ஒழுக்கம் இல்லாதவன் ஞானம் பெறமாட்டான். புலன்கள் கணப்பொழுது இன்பத்தை மட்டுமே தருவன. அதற்கான பொருள் மறையின் துன்பம் வரும். எனவே உலகப் பொருள்களில் பற்று வைப்பது இன்பத்துக்குக் காரணமாக அமைகிறது. அவ்வாறு அமைந்ததும் மனம் புலன்களுக்கு அடிமையாகிறது. அங்ஙனம் அடிமையாகாத மனத்துக்குத்தான் சரிபிழைகளை வேறுபடுத்தி அறியும் ஆற்றலுண்டு. அந்த அமைதியான மனம் உறுதியானது. நிலையானது. சமநிலையானது. துன்பங்களற்றது. துன்பம், குழப்பம், வீண் முயற்சி இல்லாத மனத்துக்கு ஆற்றலுள்ள சங்கல்பத்தை உருவாக்கும் திறமை உண்டு. பலவீனமான சங்கல்பம் உள்ளவன் குறிக்கோளை அடைய மாட்டான். பலமான சங்கல்ப ஆற்றலுள்ளவன் துணிவு, பயமின்மை என்பவற்றைப் பெற்று எல்லா இடையூறுகளையும் தடைகளையும் தகர்க்க வல்லவனாகின்றான்.

22) நிரந்தரத் தேடல்

இன்றையமனிதனிடம் தேடும் விருப்பம் உள்ளது. எனினும் அவன் செல்ல வேண்டிய திசைக்கு எதிராகவே செல்கின்றான். ஆனால் சாதகன் தனது மனம், செயல், வாக்கு என்பவற்றை உணர்ந்து ஒரு குறிக்கோளை நோக்கித் திரும்ப வேண்டியவனாக உள்ளான். எந்தத் திசையில் ஆசைகள் இருக்கின்றனவோ அதிலேதான் ஒருவனால் சிந்தித்துச் செயல்பட முடியும். சரியான திசையில் தேடுதல் இல்லையேல் அவன் தன்னுள்ளே பாரதூரமான பிளவுகளை ஏற்படுத்துவான். இதனாலே தான் ஞானத்தைத் தேடும் சாதகனுக்குச் சரியான திசை வேண்டியிருக்கின்றது.

25) விழிப்பின் விதங்கள்

சாதாரண மனிதகனுக்கு இரவாக இருக்கும் போது சாதகனுக்கு அது பகல். சாதகனுக்குப் பகல் சாதாரண மனிதனுக்கு இரவு. சாதாரண மனிதர்கள் உண்மையை அறியாது என்றும் நித்திரையில் இருக்கின்றனர். சாதாரண மனிதன் நாளாந்த நடவடிக்கைகளோடே தன்னை இனங்காணுவான். சாதகன் உலக நிகழ்ச்சிகளாலும் நிகழ்வுகளாலும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். சாதகன் சமாதியைப் பயிற்சி செய்ய இரவின் அமைதியைப் பயன்படுத்தி ஆனந்தம் அடைகின்றான். அவன் பகலில் தூங்கி இரவில் விழித்திருக்கின்றான். உலகம் முழுவதும் விழிப்பாகப் புலன் இன்பங்களையும் சுய நலன்களையும் தேடுகையில் சாதகன் நித்திரை செய்கின்றான். அவன் பகலின் நெருக்கடிகள், சத்தங்கள், கவர்ச்சிகள் என்பவற்றால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

25) வாழும் கலை

சாதகனது அமைதியிலும் புயல்கள் ஏற்படலாம். ஆனால் அவை அவனைப் பாதிப்பதில்லை. சுய கட்டுப்பாடுள்ள சாதகன் அப்போதும் அமைதியை அனுபவிக்கின்றான். அவன் வாழும் கலையை அறிந்தவன். அவன் மதிமயக்கம், சோர்வு, பலவீனம் என்பவற்றுக்கு ஆட்படாது பிரம்ம நிலையோடு தன்னை இனங்கண்டு கொள்வான். நான், எனது என்ற எண்ணங்கள் இன்றி அவன் தனது கடமைகளைத் திறமையோடு ஆனந்தமாய் நிறைவேற்றுகின்றான். அவ்வாறான ஆத்ம அனுபூதி பெற்றவன் வாழ்க்கை, உறவுகள், பொருள்கள் என்பன தொடர்பாக முற்றும் வித்தியாசமான ஒரு மனப்பான்மையை உருவாக்கிக் கொள்கின்றான். சமநிலை அடைந்தவன் உலகப் பொருள்களைப் பற்றின்றிக் கையாளக் கூடியவன். அவனது சங்கல்ப சக்தி அப்பொருள்களின் பெறுமதியை இழக்கச் செய்கிறது. அதனால் அவனை அவை எவ்விதத்திலும் பாதிப்பதில்லை.

26) சுமை இல்லாதவன்

சாதகன் தனது நீண்ட பயணத்தில் இந்த உலகுக்கு ஒரு விருந்தாளி. சுமாய்ப் பிரயாணம் செய்ய அவன் பெரும் சுமைகளை வைத்துக் கொள்ளான். அவன் மற்றவர்களுக்குத் தான் ஊறு செய்யாமலும், தனக்கு மற்றவர்களால் ஊறு வராமலும் நடந்து கொள்ளான். அவன் தன்னைச் சிறிது காலம் இந்த உலகில் தங்கும் விருந்தாளி என எண்ணுவான். பிரயாணிக்கு வேண்டிய பொருள்கள் மிகச் சில ஆதலால் பற்றின்றி வாழ அவனால் முடிகின்றது. அத்துடன் பொருள் சுமை தனது குறிக்கோளில் இருந்து விலக அவன் அனுமதிப்பதில்லை.

27) மரணம்

பிரயாணிக்கு ஒரு உடை மாற்றிக் கொள்ளும் ஓர் அனுபவம். அவ்வாறான பிரயாணியின் கவனத்தைத் திருப்ப மரணத்துக்கு எவ்வித ஆற்றலும் கிடையாது. அவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் தனது பிரம்ம விழிப்புணர்வைப் பேணிக் கொள்ளுகின்றான். பொருள், பற்று இல்லாதவனுக்கு நான், எனது என்ற எண்ணங்கள் மறைந்து விடுகின்றன. அதனால் அவன் மரணத் தின்போது எதனையும் இழக்க வேண்டும் எனப் பயப்படமாட்டான். அவன் மரணத்தை வென்றவன். மேலும், அவன் “மரணப்ர மாதம் நமக்கில்லையாம்” என்னும் நிலையை அடை கிறான்.

28) முடிவுரை

ஞானியின் இலட்சணங்களைத் தொகுத்துப் பார்ப் பது பயனுடையதாய் அமையும் நிலையான ஞானம்

உடையவன். ஆசைகளை வென்றவன், ஆத்ம திருப்தி உடையவன், துன்பத்தின் மத்தியில் துவளாதவன், இன்ப நாட்டம் இல்லாதவன், இன்ப துன்பங்களால் பாதிப்படையாதவன். சம நிலை உள்ளவன், புலன்களை வென்றவன், பரம் பொருளைத் தரிசித்தவன், பற்றற்றவன், யோகத்தில் நிலை பெற்றவன், பரம்பொருளை எப்பொழுதும் சிந்திப்பவன், புலன் விஷயங்கள் - பற்று - ஆசை - கோபம் - மனக்குழப்பம் - ஞாபகமறதி- புத்தி நாசம் - அழிவு என்ற தொடர் சங்கிலியை ஆரம்பத் திலேயே அறுப்பவன். விருப்பு வெறுப்பற்றவன், மன அமைதி உடையவன், தியானி, வித்தியாசமான இரவு - பகலை உடையவன், ஆசைகள் புகுந்தாலும் அமைதி இழக்காதவன், பிரம்ம நிர்வாணம் அடைந்தவன் என ஞானியின் இலட்சணங்களைச் சுருக்கிக் கூறலாம். ஞானி ஞானமே வடிவானவன். ஆதலால் அவன் “ஞானாகரன்”

தன்னா தனத்தன தன்னா தனத்தன தன்னா தனத்தன ..... தந்ததான

என்னால் பிறக்கவும் என்னா லிறக்கவும்

என்னால் துதிக்கவும்

கண்களாலே

என்னா லழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்

என்னா லிருக்கவும்

பெண்டிர்வீடு

என்னால் சுகிக்கவும் என்னால் முசிக்கவும்

என்னால் சலிக்கவும்

தொந்தநோயை

என்னா லெரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்

என்னால் தரிக்கவும்

இங்குநானார்

கன்னா ருரித்தஎன் மன்னா எனக்குநல்

கர்ணா மிர்தப்பதம்

தந்தகோவே

கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ

கண்ணா டியிற்றடம்

கண்டவேலா

மன்னான தக்கனை முன்னாள்மு டித்தலை

வன்வாளி யிற்கொளும்

தங்கருபன்

மன்னா குறத்தியின் மன்னா வயற்பதி

மன்னா முவர்க்கொரு

தம்பிரானே.

திருப்புகழ்

1) ஜனகர் கூறியது:

ஓ, புரிந்து கொள்ளும் மனிதனை ஆன்மாவை அறிந்த வனை, வாழ்க்கை விளையாட்டை, விளையாடுபவனை உலகத்துக்குச் சுமையாக இருக்கும் மயக்கமுள்ள மிருகங்களோடு ஒப்பிடப் பொதுவான அம்சங்கள் ஏதும் இல்லை.

இந்த அத்தியாயத்தில் அஷ்டாவக்ரர் சென்ற அத்தியாயத்தில் சுமத்திய குற்றங்களுக்கு ஜனகர் பதில் கூறுகின்றார்.

விளையாடுபவன் தன்னை அறிந்த ஒரு மனிதனுக்கு உலகத்து இன்ப துன்பங்கள் விளையாட்டுப் போன்றனவே. ஏனெனில் அவ்வாறான ஒரு மனிதன் உலகத்தில் பற்றில்லாதவனாக இருப்பதனால் அவ்வுலகத்தால் அவன் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

மிருகங்கள் : அறியாமையுள்ள மனிதன் உலகின் மீது பற்றுக் கொண்டவராவர். அத்துடன் அவர்கள் உலகின் இன்ப துன்பங்களினால் பாதிக்கப்படுபவரும் ஆவர். அவர்களால் உலகத்தை ஒரு விளையாட்டாகவோ ஜாலவித்தையாகவோ பார்க்க முடியாது.

2) ஓ, அந்த நிலையில் நின்று யோகி குதூகலம் அடைபவன் அல்லன். இந்திரனும் ஏனைய தேவர்களும் அந்த நிலையையே தேடி அலைகிறார்கள். அத்துடன் அவர்கள் அதனால் மகிழ்ச்சி அற்றவர் ஆகின்றனர்.

அல்லன் : தான் தனது சொந்த இயல்பு நிலையில் இருப்பதால் யோகி குதூகலம் அடைபவனல்லன்.

நிலை: சத் - சித் - ஆனந்த பூரணநிலை

மகிழ்ச்சியற்றவர் : ஏனெனில் தேவர்களால் தமது அந்தச் சொந்த நிலையை அடைய முடியாது.

3) ஆன்மாவை அறிந்துள்ள ஒருவனது இதயத்தை நலம், கேடு என்பன அணுகாது. வானம்புகையினால் செறிந்திருப்பது போலத் தோன்றினாலும் புகை அதில் கலப்பதில்லை.

4) முழுப் பிரபஞ்சமும் ஆத்மா மட்டுமே என்று அறிந்து இயல்பாயே செயலாற்றுவவனை யார்தான் தடுக்க முடியும்?

இதன் கருத்து: உயர்ந்த தன்னறிவைப் பெற்ற மனிதன் எல்லா ஆன்மிக விதிகளையும் கடந்த வனாவான். அவன் அவை குறிப்பிடும் சகல விதிகள் பற்றியும் அக்கறை காட்டுபவன் அல்லன். இவை அறியாமை உள்ள மனங்களினால் உருவாக்கப்பட்டவையாதலால் இவற்றுக்கு அவன் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இதனால் அவன் ஒழுக்கமற்றவன் என்பது அதன் பொருள் அன்று. தன்னை உணர்ந்த மனிதன் கெட்ட செயல்களில் ஒருபோதும் ஈடுபடமாட்டான். தன்னை அறியும் அந்த உயர்நிலையை அடையுமுன்பே தனது சம்ஸ்காரங்கள் எல்லாவற்றையும் அழித்தவன். ஆதலால் அவன் கெட்ட செயல்களில் ஈடுபடமாட்டான். மிக உயர்ந்த அனுபவமுள்ள நடனமாடுபவன் ஒருவன் ஒருபோதும் தவறாக அடியெடுத்து வைக்காதது போன்றே அவனும் ஒருபோதும் கெட்ட செயல்களில் ஈடுபடமாட்டான்.

5) பிரமா முதல் புல்வரை படைக்கப்பட்ட நால் வகை உயிர்களுள் ஞானி மட்டுமே விருப்பு வெறுப்புக்களைத் துறக்கும் ஆற்றலுள்ளவன் ஆவான்.

நால்வகை : கர்ப்பத்தில் இருந்து பிறப்பன, முட்டையில் இருந்து பிறப்பன, வியர்வையில் இருந்து பிறப்பன, நிலத்தில் இருந்து முளைப்பன என்பனவே அந்நால்வகை. இங்கு தேவர்கள், சூக்கும உயிர்கள் முதலான படைப்பிலுள்ள எல்லா உயிர்களையும் அந்நால்வகை அடக்கும்.

ஞானி: மனிதன் தனது உண்மையான சொந்த இயல்பையும், பிரபஞ்சத்தின் இயல்பையும் அறியாமல் இருக்கும்வரை அவனிடம் விருப்பு வெறுப்புக்கள் இருக்கும். அவன் சிலவற்றை நல்லன எனவும் மற்றவற்றைத் தீயன எனவும் கருதுவான். ஆனால் தன்னை உணர்ந்தவனும், பிரபஞ்சமும் பிரமம் என்றே உணர்ந்தவனுமான ஞானி எங்கும் ஒன்றை மட்டும் பார்ப்பான். எனவே அவனிடம் விருப்பு, வெறுப்புக்கள் இருப்பதில்லை. அவன் உலகை விளையாட்டாகவே எடுத்துக் கொள்வான். ஒருசமயம் பற்றுள்ளவன் போலத் தோன்றினாலும் அடுத்தகணம் அவன் அதனை மறந்துவிடுவான்.

6) இரண்டற்ற ஒன்றாகவும் பிரபஞ்சத்தின் தலைவனுமான ஆத்மாவை அறிந்த மனிதனைக் காண்பது மிகவும் அருமையானது. அவன் எதனைச் செய்வது

சரியென்று கருதுகின்றானோ அதனை அவன் செய்கிறான். எதிலும் அவன் பயமுள்ளவன் அல்லன்.

செய்கிறான்: தன்னை அறிந்த மனிதன் பிராரப்த கர்மப்படி வேலைகளைச் செய்வான். செய்யும் கர்த்தா தானல்ல என்று அவன் விடுதலை பெற்ற வனாயிருப்பதால் அவனது செயல்கள் அவனது மனத்தில் எவ்வித பந்தத்தையும் உருவாக்குவதில்லை. அவனது செயல்கள் முற்றும் சுதந்திரமானவை. அத்துடன் அவை இயல்பாயே அமைவன.

உள்ளவன் : ஏனெனில், அவன் தனக்கு வெளியே எதையும் பார்ப்பதில்லை.

அத்தியாயம் - 5

அகங்கார அழிவுக்கான நான்கு வழிகள்

1) அஷ்டாவக்ரர் கூறியது:

எதனோடும் தொடர்பு கொள்ளாது நீ சுதந்திரமாக இருக்கிறாய். எனவே நீ இருப்பது தூய நிலை. ஆதலால் நீ எதைத் துறக்க விரும்புகிறாய்? உடல் தொகுதியை அழித்து அதன் வழியாக அகங்கார அழிவுநிலைக்குள் புகுவாயாக.

இந்த அத்தியாயத்தில் அஷ்டாவக்ரர் அகங்காரத்தை அழிக்கும் நான்கு வழிகளை விவரிக்கின்றார். அவற்றின் மூலம் மனோ பயத்தைப் பெறலாம். இப்பூரண நிலையில் உடல், மனம், புலன்கள் என்பவற்றின் உணர்வு நீங்கிவிடுகின்றது.

எதை: எம்மால் துறக்க மட்டும் முடியும் அல்லது எதில் பற்று வைக்கிறோமோ அதை விரும்ப முடியும். ஆனால் தூய ஆத்மா பற்றற்றது.

உடல்தொகுதி: உடல், மனம், அகங்காரம், புலன்கள் என்பனவற்றில் கூட்டம் உடல்தொகுதி ஆத்மா பற்றற்றது. அறியாமையினால் நாம் உடல் தொகுதியோடு ஆத்மாவை இனங்காணுகின்றோம். இந்த இனங்காணலே நாம் ஆத்மாவை அறிய முடியாது தடுக்கிறது. இந்த இனங்காணலை விட்ட உடனேயே நாம் பூரணத்துவத்தில் கலக்கலாம்.

அதன்வழி: உடல், மனம், புலன்கள் என்பவற்றோடு ஆத்மாவை இனங்காணுவதை அழிக்கும் வழி.

அகங்காரத்தின் அழிவு : உடல், நான் எனும் உணர்வு என்பன நீங்குவதனால் பிரமத்துடன் கலத்தல்.

2) கடலில் இருந்து நீர்க்குமிழிகள் எழுவதுபோல உன்னிடமிருந்து பிரபஞ்சம் எழுகிறது. எனவே உன்னுடைய ஆன்மாவை ஒன்று என அறிவாயாக. அத்துடன்

இந்த வழியில் அகங்கார அழிவு நிலைக்குள் நுழை. போல : நீர் கடலின் அடிப்படை அம்சம் மட்டுமே. அதுபோல நீர்க்குமிழிகளும் அதில் உண்டு. நீர்க்குமிழிகளின் நாமமும் ரூபமும் வெறும் தோற்றத்தில் மட்டுமே உள்ளன. இதுபோல பிரபஞ்சத்துக்குப் பின்னாலுள்ள பொருள் ஆத்மா மட்டுமே. பிரபஞ்சத்தின் நாம ரூபங்கள் வெறும் தோற்றம் மட்டுமே.

இந்த வழியில் : ஆத்மா ஒன்று மட்டும் என அறியும் வழியில்.

3) பிரபஞ்சம் உண்மையானது அன்று. ஆதலால் அது கயிற்றில் பாம்புபோலத் தோன்றுகின்றது. தூயவனான உன்னிடத்தில் பிரபஞ்சம் இருப்பதில்லை. ஆனால் புலன்களுக்கு அது உள்ளது போலத் தோன்றுகின்றது. எனவே இந்த வழியில் அகங்கார அழிவு நிலைக்குள் நுழை.

தோன்றுகிறது : கயிற்றில் பாம்பு என்ற உதாரணம் மிகப் புராதனமானது. பிரபஞ்சம் ஆத்மாவில் சுமத்திக் கொள்ளப்படுகிறதே அன்றுறி உண்மை இல்லை என்பதை அவ்வுதாரணம் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

தூயவன் : உலகின் மாயத்தோற்றம் ஆத்மாவை ஒரு போதும் பாதிப்பதில்லை.

இந்தவழியில் : பிரபஞ்சம் உண்மையற்ற மாயத் தோற்றம் என்பதை அறியும் வழியில்.

4) இன்பம் - துன்பம், நம்பிக்கை - ஏமாற்றம், வாழ்வு - மரணம் என்பன பூரணமான உனக்கு ஒரே மாதிரியானவையே. எனவே இந்த வழியில் அகங்கார அழிவு நிலைக்குள் நுழை.

எம்மை ஆத்மாவை விட வேறு என நாம் எண்ணும் வரை இன்பம் - துன்பம், நம்பிக்கை - ஏமாற்றம், வாழ்வு - மரணம் என்பவற்றால் பாதிக்கப்படுகின்றோம்.

ஆன்மா மட்டுமே உள்ளது என்பதை நாமாகவே அறியும் கணத்திலேயே எல்லா எதிரிடையான இரட்டைகளுக்கும் அப்பால் நாம் செல்கிறோம். எனவே அப்போதில் இருந்து அவற்றால் நாம் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அத்துடன் நாம் எமது சுதந்திர இயல்பையும் உணருகின்றோம்.

இந்தவழியில்: எதிரிடையான இரட்டைகளினால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற வழியில்.

அன்பும் பக்தியும்

28) தனது இதயத்தில் கடவுள் பக்தியை வளர்த்துக் கொள்பவன் ஒருபோதும் தளர்வு அடைய மாட்டான். அவன் கடவுளைத் தேடுவதனால் வரும் எல்லா இடையூறுகளையும், கண்டனங்களையும், அவமதிப்புக்களையும் பெருந்தன்மையோடு பொறுத்துக் கொள்வான். அவன் ஒருபோதும் எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் சிறிதளவு கூடக் கேடு செய்ய நினைக்க மாட்டான்.

29) நீ ஒருவனால் அவமானப்படுத்தப்படும் போதும், இழிவு படுத்தப்படும்போதும் அவனுக்கு எதிராக கோப எண்ணங்களை எண்ணாதே. நீ அவ்வாறு எண்ணினால் அவர்கள் உன்னைத் துன்பப்படுத்துவார்கள். அத்துடன் நீ அன்பு செலுத்துவதை அவர்கள் தடுத்து விடுவார்கள். மேலும் அவர்கள் உன்னை வெறுப்படையும் நிலையிலேயே வைத்து விடுவார்கள்.

30) மற்றொருவரின் அவமதிப்பு அல்லது இழிவு படுத்தல்காரணமாக நீ துன்பப்படும்போது நீ பெரிய அளவில் நன்மை பெற்றுள்ளதாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவரால் இழிவுபடுத்தப்படுவதனால் உனது சுயகௌரவம் துரத்தப்பட்டுவிடும்.

31) நெருப்பு பற்றிய எண்ணம் எவ்வாறு உனது உடம்புக்கு இதம் அளிக்காதோ, அதேபோல் பக்தியற்ற கடவுள் நம்பிக்கையும் ஆன்ம அறிவின் ஒளியைப் பெற முடியாது தடுத்துவிடும்.

32) சூரிய ஒளி ஓர் ஆரோக்கியமான கண்ணை எவ்வாறு கவருகின்றதோ, அவ்வாறே கடவுள் பக்திக்கு ஊடாகத் தூய அறிவு ஒருவனுக்கு வாய்க்கின்றது.

33) தூய அறிவு அறியாமையில் இருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ளுகின்றது. அத்துடன் அந்த அறிவு தெய்விக ஒளியினால் ஒளியூட்டப்படுகின்றது.

34) ஒரு தூய ஆன்மா தீவிர ஆசைகள் எவையும் இல்லாதது. அது தெய்வ பக்தியால் எப்போதும் ஆனந்தம் அடைகிறது.

35) தீவிரமான ஆசை ஆன்மாவின் ஒரு மனோவேகம் ஆகும். அது ஆன்மாவின் இயல்புக்கு மாறானது.

36) பற்றின்மை ஆன்மாவின் ஓர் அமைதி நிலையாகும். இந்த நிலையில் ஆன்மா இலகுவில் கேடுகளுக்கு இடம் அளிக்காது.

37) பக்தியின் பலன்களை ஆவலோடு பெற்றுக் கொண்டு வரும் ஒரு மனிதன் ஆயிரக் கணக்கான இடையூறுகளால் துன்புற்றாலும் அந்தப் பக்தி

மறைந்து போகாது. ஞானிகள் இந்த உண்மையை உங்களுக்கு ஊட்டுவார்கள். கொலைகாரனுக்காகவும் ஞானிகள் இறைவனைத் தொழுவார்கள். கொலைகாரர் தாம் செய்து வருவதனை உணர மாட்டாதவர்கள். ஆதலால் ஞானிகள் அவர்களை மன்னிக்குமாறு இறைவனை வேண்டிக் கொள்வார்கள்.

38) பக்தி நீண்ட காலம் துன்புறுவதாயும், அது போன்ற எவையாயும் இருந்தாலும் கலகம் விளைவிக்கிறவனும், கெட்டவனுமான ஒரு மனிதன் பக்தியில் இருந்து தன்னை அன்னியப்படுத்திக் கொள்வான். பக்தியிலிருந்து தன்னை அன்னியப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒருவன் கடவுளிடம் இருந்தும் தன்னை அன்னியப்படுத்திக் கொள்வான். ஏனென்றால் அன்பே கடவுள்.

39) நீ கடவுளின் ஆலயம் என்று உன்னைக் கூறாதே. அதே போல ஞானியரிடம் உள்ள அன்பு உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் என்றும் கூறாதே. உனது சேவைகளுக்கு ஊடாக இறைவனுக்கான பக்தியைப் பெறாவிட்டால் அவ்வாறு உன்னால் கூறமுடியாது. பிசாசுகள் கூடக் கடவுளை நம்புகின்றன. அவை அவரை எண்ணி நடுங்குகின்றன.

40) எமது அயலவருக்காகத் தன்னடக்கத்தையும் பொறுமையையும் கொள்வதிலும், அவர்களின் நலன்களை உண்மையாக விரும்புவதிலும், சுடப் பொருள்களைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதிலும் நாம் எமது அன்பை வெளியிடுகின்றோம்.

41) மாறும் பொருள்களுக்காக மற்றொருவரைத் துன்புறுத்துவதும், தன்னைத் துன்புறுத்துவதும் கடவுள் பக்தி உள்ளவரால் முடியாது. ஞானிகள் தாம் துன்பப்பட்டும், மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தி வருவதும் ஒருவகையில் மட்டுமே முடியும். அந்த வகை மற்றவர்களின் நலனே.

42) கடவுள் பக்தி உள்ளவர்கள் இப்பூவுலகிலும் வானுலக வாழ்வையே வாழுகின்றனர். அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமது எண்ணங்களின் போக்கைக் கவனமாகக் கண்காணிக்கிறார்கள். அவர்கள் இறைவனைத் தோத்திரம் சொல்லித் துதிக்கின்றார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களின் நலனையே என்றும் சிந்திக்கின்றனர்.

43) எதிலாவது ஒரு மனிதன் ஆசை வைத்தால் அவன் அதைப் பெறுவதற்காக எல்லாவித முயற்சிகளையும் செய்வான். ஆனால் நல்லதும், விரும்பக் கூடிய எல்லாவற்றிலும் மிக மேலானதும், ஒப்புமை இல்லாததும் தெய்வீக விருப்பமே. இயல்பாகவே

நல்லதும், விரும்பக் கூடியதுமான தெய்வத்தை அடையும் பொருட்டு நாம் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

44) வெட்கப்படக் கூடிய செய்கைகளால் உமது உடம்பை நிரப்புவதை நிறுத்துங்கள். கெட்ட எண்ணங்களினால் உமது ஆன்மாவை மாசுபடுத்துவதை நிறுத்துங்கள். அதன்பின் உம்மீது கடவுளின் பேரமைதி வந்துசேரும். மேலும் அவ்வமைதி உமக்குப் பக்தியைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும்.

45) விரதத்தாலும் தன்னை ஆராய்வதாலும் வரும் உடல் துன்பத்தைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள். களைப்படையாமல் பக்திப் பாடல்களைப் பாடித் துதிப்பதில் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். பின்னர் சுய கட்டுப்பாட்டின் தூய்மைப்படுத்தலால் வரும் செல்வம் உங்களைத் தேடி வரும். அத்துடன் அது உமக்குப் பக்தியையும் கொணர்ந்து தரும்.

46) தெய்விக அருளைப் பெற்றுள்ளவனும், பக்தியின் ஊடாகத் தெய்விக ஒளியைப் பெற்றுள்ளவனும் தற்புகழ்ச்சி என்னும் பேயால் ஒருபோதும் இங்கு மங்கும் இழுத்துச் செல்லப்பட மாட்டான். ஆனால் அந்த அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளாத ஒருவன் அந்தப் பேயால் சூழப்படுவதற்குத் தயாராக இருப்பான். எனினும் தான் செய்கின்ற எல்லா அலுவல்களிலும் கடவுளில் கண்ணும் கருத்து மாக இருப்பவனானாலும், கடவுளுக்காகவே எல்லா வற்றையும் செய்பவனானாலும் அவன் கடவுளின் உதவியைப் பெற்று அந்தப் பேயில் இருந்து விரைவாகத் தன்னை விலகிக் கொள்வான்.

47) தெய்விக அறிவை இன்னும் பெற்றுக் கொள்ளாத ஒருவன் பக்தியால் தூண்டப்பட்டால் தனது ஆன்மிக முன்னேற்றம் குறித்துப் பெருமைப் படுவான். ஆனால் அந்த அறிவைப் பெற்றவன் முன் கடவுள் தோற்றம் அளிக்கின்றார். அவனது அகங்காரமும் சாம்பலாகி விடும்.

48) கடவுளுக்குப் பயப்படுகிற மனிதன் தனது நிரந்தர நண்பனாக அடக்கத்தைப் பெற்றிருப்பான். எண்ணங்களுக்கு ஊடாகவே தன்னடக்கம் தூண்டப் பெறுகிறது. அது தெய்வ பக்தி நிலையையும் நன்றி உணர்வையும் தருகின்றது. அவன் தனது முன்னைய உலகியல் வாழ்க்கையையும், தான் செய்த பல பாவச் செயல்களையும், தனது இளமைக் காலத்தில் இருந்து தான் பற்றிக் கொண்ட ஆசைகளையும் திரும்பிப் பார்ப்பான். அவை எல்லாவற்றிலும் இருந்தும் பின்பு கடவுள் தன்னை எவ்வாறு விலக்கி விட்டார் என்றும் அவன் திரும்பிப் பார்ப்பான். மேலும் தன்னை ஆசை வயப்பட்ட வாழ்க்கையில் இருந்து தெய்விக வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு அவர் திருப்பிவிட்டார்

என்றும் அவன் திரும்பிப் பார்ப்பான். பின்னர் பய பக்தியோடு அவன் பக்தியையும் பெற்றுக் கொள்வான். அத்துடன் ஆழ்ந்த தன்னடக்கத்துடன் தான் பெற்றவைக்காகத் தொடர்ந்து கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவான்.

49) கோபத்தாலும், புலன் ஆசைகளாலும் நிரப்பப் பட்ட எண்ணங்களைப் பற்றிக்கொண்டு உனது அறிவு கெட்டுப் போவதற்கு இடம் அளிக்காதே. அவ்வாறு செய்யாவிடின் தூய தொழுகைக்கான உனது ஆற்றலை நீ இழந்து விடுவாய். இவற்றை விடுத்துப் பக்தியைப் பெறுவதற்காக நாம் முயல வேண்டும்.

50) கேடுகளோடும் அசுத்த எண்ணங்களோடும் கூடி இருக்கும் போது கடவுளுடன் நெருங்கிய நண்பனான அந்த அறிவு இழக்கப்படுகின்றது.

51) மதிகெட்ட மனிதன் தீவிர ஆசைகளினால் தாக்கப்படுகின்றான். அந்த ஆசைகளை நிறைவேற்றத் தடையாய் உள்ள மனிதர்களால் அவன் கோபம் அடைகின்றான். அதனால் அவன் சக மனிதர்களை விட்டு விலகிவிடுகின்றான். ஆனால் அதே ஆசை அதிகரித்தும் தனது மனதை விரைவில் மாற்றிக் கொண்டு அதே மனிதர்களின் உறவை நாடுகின்றான். விவேகமுள்ள ஒரு மனிதன் அவ்வாறான இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் வித்தியாசமாக நடந்து கொள்வான். அவன் தனக்குக் கோபம் வரும்போது அதற்கான மூலத்தை அறுத்து விடுகின்றான். இதனால் சக மனிதர்களால் வரும் கோப உணர்வில் இருந்து அவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்கின்றான். ஆசை பலமானதாக இருந்தால் தனது கட்டுக்கடங்காத மனோவேகத்தை ஆராய்ந்து அதனைத் தடுத்துவிட்டுச் சக மனிதரோடு உரையாடுகின்ற விடயத்தை அவன் மாற்றிக் கொள்ளுகின்றான்.

52) உனக்குச் சோதனை வரும்போது உனது இருப்பிடத்தை விட்டு வெளியேறாதே. உன்னைச் சூழ்ந்து வரும் எண்ணங்களுக்கு எதிராகத் தைரியத்தோடு நின்றுகொள். விசேடமாக எரிச்சலுக்கு ஆளாகும் போதும் அதனால் களைப்படையும்போதும் உனது எண்ணங்களுக்கு எதிராக நின்ற கொள். இந்த வகையில் கோபத்தாற் பாதிக்கப்பட்டு உனக்குச் சோதனைவரும் போது நீ கடவுளிடம் நம்பிக்கை வைப்பாயாயின் அவரது அருளால் நீ உறுதியானவனாயும் பாதுகாப்பு உள்ளவனாயும் ஆவாய். ஆனால் நீ உனது இடத்தில் இருந்து விலகிச் செல்வாயானால் உன்னையே நீ தகுதியற்றவனாயும், மனத்தை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்பவனாயும் கண்டு கொள்வாய்.

இரு நற்சிந்தனைகள்

நற்சிந்தனைத் திருநூலிலே உள்ள “சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா இருத்தடா” என்னும் பாடலும், “சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்குமே” எனும் பாடலுமே இக்கட்டுரைத் தலையங்கமான இரு நற்சிந்தனைகள் என்பதனால் சுட்டப்படுகின்றன. இவ்விரு நற்சிந்தனைகளும் அளவிற் சமமானவை. ஒன்றில் செல்லப்பரிடம் வேண்டுதல் செய்யப் படுகின்றது. மற்றையதில் அவ்வேண்டுதல் பலிக் கிறது. வேண்டுதலும் பாலிப்பும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்து நோக்கக் கூடியதாயுள்ளது. அது இணைந்திருக்கும் முறை மேல்வரும் முறையில் காட்டப்படுகின்றது.

வேண்டுதற்பாட்டு

நல்லூர் ஆட்டக்காரா

நீ செய்யடா ஓர் மாயம்

அல்லும் பகலுமற்று அதுவும் இதுவுமற்று
சொல்லும் பொருளுமற்று சும்மா இருந்தடா
எல்லையில்லா இன்பம் என்னை விழுங்க வேண்டும்
சொல்லை அமுதமாக்கி உல்லாசமாய்த் திரிய
வில்லை முறியடித்து வெற்றி முரசு கொட்டடா

கல்லை ஒத்தமனம் கரைய அருள் தாடா

இல்லையென்ற சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கடா

முழுதும் உண்மை என்று முனிவன் சொன்ன
வாக்கு
எழுதமுடியுமோ என்னைக் காப்பாயடா

பத்துவரியும் படிப்போக கேட்போரெல்லாம்
முத்தராகுவர் முழுதும் உண்மையே

அல்லும் பகலுமற்ற ஆனந்தம் தரும் மோனம்

வேண்டுதற் பாடலின் முதல்வரி “நல்லூர் ஆட்டக்காரா நீ செய்யடா ஓர் மாயம்” என்பது. இவ்வரியிலே நல்லூரில் ஞான நெறிகாட்ட ஆடல் புரியும் செல்லப்பரிடம் அருள் தருமாறு வேண்டப் படுகிறது. செல்லப்பரிடத்திலே வேண்டும் திருவருள் தொடர்ந்த வரிகளில் விவரிக்கப்படுகிறது. திருவருட் பாலிப்புப் பாடலின் முதலடி சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்குமே செல்லப்பன் திருநாமம் என்பது இம் முதலடி சொல்லும் சேதியை நாம் மேல் வருமாறு எழுதலாம். நல்லூர் ஆட்டக்காரன் ஒரு

அருட்பாலிப்புப் பாட்டு

சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்குமே

செல்லப்பன் திருநாமம்

அல்லும் பகலுமற்ற
ஆனந்தம் தரும் மோனம்

வெல்லவரும் மாந்தர்தம் வாயடக்கும் சிவஞானம்
கொல்லவரும் நமனும்
குடியோடிப் போய்விடுவான்.

கல்லை உருக்கிவிடும் கருணைவெள்ளம்
பெருக்கிவிடும்.

இல்லையென்ற சொல்லை இல்லாமல்
ஆக்கிவிடும்.

நல்லூரில் தேரடியில் நான் கண்ட சிவயோகம்

சொல்ல முடியாத சுகத்தினைக் காட்டிவிடும்
வில்லை விடத்தை அஞ்சா
வீரசாந்தம் ஊட்டி விடும்
பல்லைக்காட்டித் திரியாமல்
பரலோகம் கூட்டிவிடும்.

பத்துப்பாட்டுப் படிப்பவரும்
கேட்டுச் சுவைப்பவரும் வித்தகராக வாழ்ந்து
விதேக முத்தி சேர்வாரே.

மாயவிதையால் திரு வருள் பாலித்துவிட்டான். அதனால் அவன் நாமம் சொல்லச் சொல்ல சுவை பயப்பதாகிவிட்டது. அவன் பாலித்த திருவருள் தொடர்ந்த அடிகளில் விவரிக்கப்படுகிறது. வேண்டுதற் பாடலில் இரண்டு முதல் நான்கு வரையான வரிகள்,

“அல்லும் பகலுமற்று அதுவும் இதுவுமற்று
சொல்லும் பொருளுமற்று சும்மா இருத்தடா
எல்லை இல்லா இன்பம் என்னை விழுங்க வேண்டும்”

என்பனவாகும். இவ்வரிகளிலே உள்ள அல்லும் பகலுமற்று என்பது துன்ப, இன்பங்கள் இல்லாமல் என்பதைக் குறிக்கிறது. அதுவும் இதுவுமற்று

என்பது இன்ப துன்பங்களைத் தரும் நல்லனவும் கெட்டனவுமான பொருட் கோலங்கள் இல்லாமற் போதலைக் குறிக்கிறது. சொல்லும் பொருளுமற்று என்பது மிகப் பரந்த அளவினதான சொற்பிரபஞ்சமும் பொருட் பிரபஞ்சமுமான முழுவதும் அற்றுப் போதலைக்குறிக்கிறது. “சும்மா இருத்தடா” என்பதால் மோகம் தரும் முழுதும் அற்ற இடத்திலே வாய்க்கும் சும்மா இருக்கும் சுகத்திலே இருத்தி அருள் வாயாக எனச் செல்லப்பரிடம் வேண்டுகிறார். இச்சும்மா இருக்கும் சுகத்தில் எல்லை இல்லா இன்பம் தன்னை விழுங்க வேண்டுமென யோகர் விழைகின்றார். யோகரின் வேண்டுதல் பலித்தமை பாலிப்புப் பாடலின் இரண்டாம் அடியில் செறிவு பெறச் சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது. யோகர் அல்லும் பகலுமற்று அதுவும் இதுவுமற்று எல்லை இல்லா இன்பம் விழுங்கச் சும்மா இருத்தல் “அல்லும் பகலுமற்ற ஆனந்தம் தரும் மோனம்” என்பதில் அடக்கமாகக் கூறப் பெற்றிருக்கிறது.

சிவஞானம்

வேண்டுதற் பாடலின் ஐந்தாம் ஆறாம் வரிகள் மேல் வருவன.

“சொல்லை அமுதமாக்கி உல்லாசமாய்த் திரிய
வில்லை முறியடித்து வெற்றிமுரசு கொட்டா”

இவ்வரிகளிலுள்ள “வில்லை முறியடித்து வெற்றி முரசு கொட்டுதல்” என்பது ஓர் அரிய உருவகம். போர்க்களத்திலே எதிரியின் வில்லை முறித்து விடுதல் வெற்றியின் அறிகுறி. வெற்றியின் சின்னமாக வெற்றி முரசு கொட்டப்படும். இவ்வுருவகப் பொருளை மேல்வருமாறு விளக்கம் செய்யலாம். உண்மை ஒன்றே எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. இவ்வுண்மையை மறைத்து அதுவும் இதுவும், சொல்லும் பொருளுமான முழுவதையும் தோற்று விக்கின்றது மோகப் பிசாசு. அது அடுத்தடுத்து மோகாஸ்திரங்களை எய்து மோகக் கோலங்களைத் தோற்றுவித்த வண்ணமேயுள்ளது. அது ஏந்தியிருக்கும் வில்லை முறித்துவிட்டால் அது தொடர்ந்து மோகாஸ்திரங்களை எய்யாது. மோகக் கோலங்களும் தோன்றாது. உண்மையொன்றே எங்கும் பரந்து நிற்கும். இதுவே பெரும்வெற்றி. இவ்வெற்றியின் அறிகுறியாக வெற்றி முரசு கொட்டப்படுகின்றது. இவ்வுருகப் பொருள் ஐந்தாம் அடியில் அமுதச் சொற்களில் கூறப் பெற்றிருக்கிறது. இவ்வடியில் வரும் சொல்லை என்பது உண்மையைக் குறிக்கும். இச்சொல்லுக்கு நல்லதோர் அர்த்தத்தை யோகர் காண்கின்றார். அது உண்மை என்பது அமுதம். இந்த அமுதம்

எங்கும் பரந்து முழுதுமான கோலங்களிலுள்ள மோக நஞ்சை அழித்துவிட உண்மை ஒன்றையே எஞ்சி நிற்கச் செய்கிறது. நில்லாதனவெல்லாம் சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒழிய உண்மை ஒன்றே நின்ற பொருளாய் நிற்கிறது. இவ்வண்ணம் எங்கும் பெருவெள்ளம் போல் பரவியிருக்கும் உண்மையொன்றையே கண்டு பாடி ஆடி உல்லாசமாய்த் திரியும் நலத்தை வேண்டுவதாக. “உல்லாசமாய்த் திரிய” என்ற வாசகம் உணர்த்துகிறது. இவ்வேண்டுதல் பலித்தமை பாலிப்புப் பாடலில்,

“வெல்ல வரும் மாந்தர் தம் வாயுக்கும் சிவஞானம்
கொல்லவரும் நமனும் குடியோடிப் போய்விடுவான்”
என்னும் அடிகளில் கூறப்பெற்றிருக்கிறது.

முழுவதிலுமுள்ள மோகம் நீங்க உண்மை ஒன்றே உள்ளதை முகமுகமாகக் காணும் உண்மை அறிவு சிவஞானம் எனப்பட்டது. கண்ணாற் காண்பன வற்றை மெய்யெனக் கொள்ளும் மாந்தர் சிலர் காண்பதெல்லாம் மெய்யென்று வாதிட வருதல் கூடும். ஆயின் செல்லப்பன் என்னும் நாம மந்திரத்தால் வாய்த்த சிவஞானம் அவ்வாறுவரும் அவ்ஞானியரின் வாயை அடக்கிவிட வல்லதாகும். இந்த உண்மை முழுதும் என்ற ஞானத்தில் உறைந்து நிற்கும் யோகரின் முன் கொல்லவரும் நமனும் குடியோடிப் போய்விடுவான். அவர் “மார்க்கண்டர் முன்னிலையில்” தான் பட்ட பாட்டை அறிவான் அல்லவா!

கல்லை உருக்கிவிடும்

வேண்டுதற் பாடலின் ஏழாவது வரி “கல்லை ஒத்த மனம் கரைய அருள்தாடா” என்பது மனக் குரங்கானது முழுதுமான கோலங்களில் ஒன்றை விட்டு ஒன்றிற்குத் தாவிக் கூத்தாடுகின்றது. உண்மைப் பொருளை நினைமனமே என்று சொன்னால் கல் போன்று சற்றும் அசைய மாட்டாது. அக்கல் மனம் கரைந்து உண்மைப் பொருளை நினைவ வேண்டுமென ஆட்டக்காரனிடம் வேண்டுவ தாக அவ்வரி உளது. அவ்வேண்டுதல் நிறைவேறி யமை பாலிப்புப்பாடலின் ஐந்தாம் அடியில் தெரிகிறது. “கல்லை உருக்கிவிடும் கருணை வெள்ளம் பெருக்கிவிடும்” என்பது பாடலின் ஐந்தாம் அடி. இதனால் உண்மை ஒன்றே உளது என்ற சிவஞானியான யோகரின் மனம் நீர் போல் உருகுகின்றது. அன்றியும் கருணைவெள்ளமும் பெருகி யோகரைக் குளிர்விக்கின்றது.

“இல்லை என்ற சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கடா”
என்பது வேண்டுதற் பாடலின் எட்டாவது

வரி. மோகப் படையை வென்று முழுதுமான கோலங்களின் மயக்கத்தைப் போக்கிய இடத்தில் உண்மை ஒன்றே எஞ்சி நின்றது. முழுதுமான கோலங்களின் ஒரு மண்துகள் கூட உண்மைப் பொருளே என்பது உறுதியாயிற்று. உண்மைக்குப் புறம்பாக முழுவதிலும் ஒரு பொருள் கூட இல்லை என்னும் உண்மை முதிர்ந்து தனித்து விட்டது. ஒருபொருளும் இல்லை என்பதுடன் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லும் இல்லாமற் போய்விட்டது. இது பாலிப்புப் பாடலின் ஆறாவது அடியில் “இல்லை என்னும் சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கி விடும் எனப் பாடப்பெற்றுள்ளது.

இல்லையென்ற சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கிவிடும்

உண்மையொன்றே நின்ற பொருளாகத் திகழும் நிலையில் இன்மைக்கு இடமில்லை. பெண்ணோ, ஆணோ, பெரியவனோ, சிறியவனோ, எதிரியோ, நண்பனோ எல்லாரிலும் உயிருக்கு உயிராக உண்மைப் பொருள் ஒன்றே உள்ளது. அவ்வாறி ருப்பதால் எவரிலும் உண்மைப் பொருள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இந்த இல்லை என்பது இல்லாமற்போன முடிந்த இடத்தில் இல்லை என்ற சொல்லுக்கு இட மில்லாமல் போகிறது. இது யோகரநுபூதியில் காணும் படியாக உள்ள வியத்தகு ஞானமாகும். இல்லையென்னும் சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கி விடுதல் முழுவதும் உண்மை என்பதன் முடிந்த நிலையாகும்.

சிவயோகம்

யோகர் தாம் கண்ட சிவயோகத்தை நல்லூரில் தோடியில் நான் கண்ட சிவயோகம் எனப் பாடுகின்றார். அவர் முழுதும் உண்மை என்ற சிவஞானத் தெளிவினாலே சிவத்தில் ஒன்றியிருந்தார். இந்த ஒன்றிப்பில் விளைந்த சுகத்தைச் சொல்ல முடியாத சுகம் என யோகர் கூறுகிறார். இது வேண்டுதற் பாடலில் முழுதும் உண்மை என்று முனி முன் சொன்ன மொழி எழுதிக் காட்டிட என்னால் இசையுமோ எனப் பாடப் பெற்றது. எழுதிக் காட்ட முடியாத முழுதும் உண்மை என்ற வாக்கு சொல்ல முடியாத சிவயோகத்தை ஊட்டி விடுவதாக அருட்பாலிப்பும் பாடலிற் பொலிந்திருக்கிறது.

வீரசாந்தம்

இது வில்லை விடத்தை அஞ்சா வீரசாந்தம் ஊட்டி விடும் என இப்பாடலிற் கூறப் பெற்றிருக்கிறது.

வீரசாந்தம் என்பது யோகரின் அநுபூதியில் அற்புதமாக இடம்பெற்றிருக்கும் சொல்லாட்சியாகும். இது அநுபூதி இலக்கியங்களில் அரிதாகவே காணப்படும் சொல்லாட்சி என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும் சாந்தம் என்பது நவரசத்தில் ஒன்பதாவது இரசமாகும். இது வெறுமனே சாந்தம் மட்டுமன்று. இது இன்பப் பெருக்குமாகும். இந்த இன்பப் பெருக்கான சாந்தத்தை “இன்ப சாகரமோனம்” எனலாம். இவ்வாறே இந்த மோனம் யாராலும் வெல்ல முடியா வீரமும் ஆகும். அது படைக்கும் நஞ்சுக்கும் முன்னே அஞ்சாதிருக்கும் வீரமாகும். இந்த வீரசாந்தம் அப்பரடிகள் போன்று கொலை யானைக்கு முன்னும், சோக்கிரட்டீஸ் போன்று விடக் கோப்பைக்கு முன்னும் அஞ்சாதிருக்கும் வீர சாந்தமாகும். இவ்வீரசாந்தம் உடல் காப்பதாகவோ உடல் போக்குவதாகவோ எது வாக அமையினும் அது வீரசாந்தமே. இத் தகைய வீரசாந்தத்தையே யோகர் வில்லை விடத்தை அஞ்சா வீரசாந்தம் என இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

பரலோகம் காட்டிவிடும்

“பல்லைக்காட்டித்திரியாமல் பரலோகம்காட்டி விடும்” என்பது சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்குமே செல்லப்பன் திருநாமம்” என்ற பாட்டின் இறுதி வாசகம். இகலோகத்தில் பல்லைக் காட்டி வாழும் நிலை மாந்தர்க்கு ஏற்படும். அவர்கள் முழுதும் என்ற மோகம் தரும் கோலத்தை மெய்யென நம்புவதால் இந்த இழிநிலை ஏற்படுகிறது. முழுதும் உண்மை என்ற முடிந்த ஞானத்தைச் செல்லப்பன் என்னும் திருநாம மந்திரம் அருள்வதால் மோகத்தால் நேரிடும் பல்லைக்காட்டிப் பரிதவிக்கும் வாழ்வில் சிவஞானியர் ஈடுபடுவதில்லை. அவர்கள் அல்லும் பகலும் அற்று அதுவும் இதுவும் அற்றுச் சொல்லும் பொருளுமற்ற பரவெளியிலே உண்மைப் பொரு ளொன்றையே கண்டு தூய சுகவாரிதியிலே தோய்ந்திருப்பவர்.

இவ்வாறாக “நல்லூர் ஆட்டக்காரா நீ செய்யடா ஓர் மாயம்”; “சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்குமே செல்லப்பன் திருநாமம்” என்னும் இரு பாடல்களும் இணைந்து ஆனந்தம் தரும் மோனம், சிவஞானம், கல்மனம் கரைதல், இல்லையென்னும் சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கல், சிவயோகம், வீரசாந்தம் பரலோகம் கூட்டுதல் என்பற்றைச் செம்மையாக்கப் பாடியிருக்கின்றன.

திருநாமம்

சொல்லச்சொல்லச் சுவைக்குமே செல்லப்பன் திருநாமம்
அல்லும் பகலுமற்ற ஆனந்தந் தருமோனம்
வெல்லவரும் மாந்தர்தம் வாயடக்குஞ் சிவஞானம்
கொல்லவரும் யமனுங் குடியோடிப் போய்விடுவான்
கல்லை யுருக்கிவிடுங் கருணைவெள்ளம் பெருக்கிவிடும்
இல்லையென்னுஞ் சொல்லை யில்லாமல் ஆக்கிவிடும்

1

நல்லூரில் தேரடியில் நாங்கண்ட சிவயோகம்
சொல்ல முடியாத சுகத்தினைக் காட்டிவிடும்
வில்லை விடத்தையஞ்சா வீரசாந்தம் ஊட்டிவிடும்
பல்லைக்காட்டித் திரியாமல் பரலோகங் கூட்டிவிடும்
பத்துப்பாட்டுப் படிப்பவருங் கேட்டுச் சுவைப்பவரும்
வித்தக ராகவாழ்ந்து விதேகமுத்தி சேர்வாரே

சொல்லும் பொருளும் அற்றுச் சும்மா இருத்தடா

நல்லூர் ஆட்டக்காரா நீசெய்யடா ஓர்மாயம்
அல்லும் பகலுமற்று அதுவும் இதுவுமற்றுச்
சொல்லும் பொருளும் அற்றுச் சும்மா இருத்தடா
எல்லையில்லா இன்பம் என்னை விழுங்கவேண்டும்
சொல்லை அமுதமாக்கி உல்லாச மாய்த்திரிய
வில்லை முறியடித்து வெற்றிமுரசு கொட்டடா
கல்லை ஒத்தமனம் கரைய அருள்தாடா
இல்லையென்ற சொல்லை இல்லாமல் ஆக்கடா
முழுதும் உண்மையென்று முனிவன் சொன்னவாக்கு
எழுத முடியுமோ என்னைக்காப் பாயடா
பத்துவரியும் படிப்போர் கேட்போ ரெல்லாம்
முத்தர் ஆகுவார் முழுதும் உண்மையே

நற்சிந்தனை

சிவதொண்டன்

குரோதி வருடம் ஆனி - ஆடி

மலர் : 88 குரோதி - ஜூலை - ஓகஸ்ட் 2024 இதழ் : 7-8

தேர்பவை தேர்

சிவயோக சுவாமிகளின் அடியவர் பலரும் “தேர்” என்ற சொல்லைப் பார்த்ததும் நல்லூர்த் தேர்த் திருவிழாவை நினைவு கூர்வர். தேர் இருக்கும் தேர்முட்டி, தேர் முட்டிப் படியில் வீற்றிருந்த செல்லப்பதேசிகர், இத்தேசிகருடன் கூடி வாழ்ந்த யோகசுவாமிகள், கூடிவாழ்ந்த யோக சுவாமிகள் ஞானியாய் மலர்ந்தமை என்றிவற்றையும் எண்ணமிடுவர். இவ்வாறான எண்ணங்களால் யோகசுவாமிகள் அன்பர் பலரும் “தேரடியிற் சென்று தெரிசித்தாற் போதும்” என்ற வாக்கினை மாண்பாக மதிப்பர். தேரடியை “மாணடி” என்று யோகசுவாமிகள் பாடியது முண்டு. “நல்லைத் தேர் மாணடியிற் கண்டேன்” என்பது அவ்வாசகம். “மாணடி” என்றதும்

“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்”

என்ற வள்ளுவர் வாய் மொழி நினைவு வருதல் இயல்பே. “மாணடி” என்பது நல்லோர் சேர்ந்திருத்தற்கான இறைவன் நற்றாளேயாகும். அந்த நற்றாளை ஒத்ததே நல்லைத் தேரடி என்று கருதுவதும் இயல்பே.

இத்தகைய சிறப்புக்களையுடைய “தேர்” என்பதற்கு இன்னொரு சிறப்புமுளது. அது பொய்யை விட்டு உண்மையைத் தேர்ந்து கொள்ளல் என்பதாகும். செல்லப்பதேசிகர் உண்மையைத் தேர்ந்தவராய்த் தேரடியில் வீற்றிருந்தார். அவரை நாடி யோக சுவாமிகள் உண்மையைத் தேர்ந்து கொண்டார். சுவாமிகள் உண்மையைத் “தேர்தல்” என்ற பொருளில் “தேர்” என நற்சிந்தனையிற் பல இடங்களில் பாடியிருக்கிறார். அவற்றுட் சிலவற்றைத் துணை கொண்டு சிந்தித்துத் தெளிதல் நலம் பயப்பதாகும்.

தேரபா உள்

அகமுகமாகி உண்மையைத் தேர்தல் என்ற பொருளில், பாடப்பெற்றிருக்கும் ஒரு நற்சிந்தனை மேல் வருவது.

“தன்னையறியத் தவமுஞ்ஞறும் மாதவரை
அன்னையைப் போல் ஆதரிக்கும் ஆறுமுகன் -

சந்நிதியில்

தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்

“தேரபா உள்” என்றான் சிரித்து”

இவ்வெண்பாவிலே “தேரபா உள்” என்ற வாக்கு உள்ளது. இவ்வாக்குத் தேசிகர் யோகருக்குச் சொன்ன வாக்கு. இவ்வாக்கைக் கூறுதற்கு முன்னர் “ஆரடா நீ” என்று அதட்டினார். ஆரடா நீ என்பதை அறிதற்குரிய வழியாக “தேரபா உள்” எனக் கூறினார். நீ யார் என்பதை அறிவதற்காக உன்னுள்ளே தேடி நீ ஆத்மா அல்லது சிவம் என்பதைத் தேர்ந்து கொள் என்பது தேசிகர் உரைத்த வாக்கின் பொருள் ஆகும். ஆகவே “தேர்” என்ற சொல் அகமுகமாகி உண்மையைத் தேர்ந்து கொள்ளல் என்னும் பொருளில் நற்சிந்தனையிற் கையாளப்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெளிவு.

தேரீர் இச் சீவன் சிவன்

அகமுகமாகி உயிருக்குயிராக இருப்பவர் கடவுளே என்பதைத் தேர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்னும் பொருளில் சுவாமிகள் பாடியுள்ள ஒரு வெண்பா மேல்வருவது;

“தன்னையறியத் தனக்கொரு கேடில்லை என
முன்னைப் பெரியோர் மொழிந்தனாரால் -

தென்னைபனை

சேரிலங்கை வாழும் சிவநேயச் செல்வர்கள்

தேரீர் இச் சீவன் சிவன்”

இவ்வெண்பாவினாலேசுவாமிகள் எங்களுக்கோர் நல்வாக்கு நல்கியுள்ளார். தேரீர் இச் சீவன் சிவன் என்பது அந்த நல்வாக்கு. எமது சீவனுக்குச் சீவனாயிருப்பது சிவனே என்பது இந் நல்வாக்கின் பொருள். இப் பொருளைத் தேர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்பது சுவாமிகள் எமக்குச் சொல்லும் அறிவுரை. நாம் “சீவன்” உள்ளவரைச் சீவிப்போம் என்பதை நன்றாக அறிவோம். சீவன் போனவுடன் நமது வாழ்வும் முடிந்துவிடுகிறது என்றே நம்மிற் பலரும் நம்பியிருக்கிறோம். இந்த அறிவும், நம்பிக்கையும் எத்துணை அறியாமையில் ஏற்பட்டவை! மின்னல் போன்ற தெனவும், நீர்க் குமிழி எனவும் முன்னோர் சொன்ன இவ்வாழ்வு வாழ்வாகுமா? கூட இருக்கும் கடவுளை மறந்து வாழும் வாழ்வு வாழ்வாகுமா. கடவுளோடு கூடி வாழும் வாழ்வு எத்துணை மகத்தான வாழ்வு.

இம் மாண்பான வாழ்வு வாழ்வதற்கே சுவாமிகள் எம்மை வழிப்படுத்துகிறார். அதன் பொருட்டு இவ்வெண்பா நிற்பது சிவமே என்பதைத் தெரிந்து

கொள்ளுமாறு கூறுகிறார். நாம் நாறுமுடலல்ல எனக் கழித்து நாம் சிவம் என்பதைத் தேர்ந்து கொள்ளு மாறு சுவாமிகள் நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்துகிறார்.

நமதூர் இலங்கைத் தேர்

தேரடா உள் என்பதில் உள்ள தேர் அகமுக நெறியைக் காட்டுகின்றது. “தேரீர் இச்சீவன் சிவன்” என்பதிலுள்ள “தேர்” சீவன் சிவன் என்று இரை தேர் கொக்கொத்திருக்கும் சாதனை. இரை தேர் கொக்கு இரையைக் கண்டதும் கொத்தி விழுங்குவது போல் சீவன் சிவன் எனத் தேர்ந்து கொண்டிருப்பவர் சிவத்தைத் தேர்ந்து கொண்டு அவ்வுண்மையில் உறுதியாயிருப்பதும் “தேர்” என்பதே. இப்பொருளிலே “தேர்” என்பதைச் சுவாமிகள் கையாண்டிருக்கும் ஒரு நற்சிந்தனைச் செய்யுள் மேல்வருவது;

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லைநமக் கென்றுமென
ஓதி உணர்ந்தோம் ஒருவர் குடியல்லோம்
ஆறும் குளமும் அணியார் பொழில்களும்
சேரும்நம தூர்இலங்கை தேர்”

இச் செய்யுளினாலே சுவாமிகள் ஓதி உணர்ந்த மெய்யுணர்வுடையோரைச் சொல்கிறார். இம் மெய்யுணர்வுடையோர் ஆதியும் அந்தமுமில்லாத நித்தியத்தை உணர்ந்தவர்கள் இவர்கள் “நாம் என்றும் உள்ளோம்” என்பதை நன்றாயுணர்ந்தவர். இவர்கள் பிறப்பிறப்பென்பது பேதைமை என்பதை அறிந்தவர். இவர்கள் நாங்கள் இறைவனின் அடிமை குடிமை என்பதைத் தெரிந்தவர். இறைவன் என்றோ அன்று தொட்டே நாமுமுள்ளோம் என்பதை நன்றாயுணர்ந்தவர்கள். இவர்கள் எப்போதும் சோதி மயமாய் இலங்கும் இலங்கை நாட்டைச் சொந்த மாகக் கொண்டவர். இந்த இலங்கை நாதாந்த வெளியாகும். நாதாந்த வெளியில் சுகமாக இருக்கும் உண்மை நிலையைத் தேர்ந்து கொண்டவரை இச் செய்யுளில் வரும் தேர் குறிக்கிறது.

தங்கும் சிவயோகத்தைத் தேர்

நாம் சிவத்தில் ஒன்றிச் சிவயோகத்தில் இருப்பவர் என்பதைத் தேர்ந்து கொள்பவர் என்பதை உணர்ந்தும் ஒரு நற்சிந்தனை வாசகம் மேல்வருவது.

“தங்கும் சிவயோகத்தைத் தேராயோ
தன்னைத் தன்னால் அறியப்பாராயோ”

சிவயோகத்தில் பொருந்தி இருப்பது எமது இயல்பான நிலை. இந்நிலையிலே தான் நாம் தங்கியிருக்கிறோம். இந்நிலை நம்மை விட்டு ஒரு போதும் நீங்குவதில்லை. நாம் அவனியில் ஒரு சிறு குடிசையில் தங்கியிருக்கிறோம் என்பது அவமானம். இது எம்மை விட்டு நீங்கிவிடும். ஆகவே இதனைத் தள்ளிவிட்டு நாம் உண்மையாகத் தங்கியிருக்கும் சிவ யோகத்தைத் தேர்ந்து அத்தேர்ந்தெடுத்த உண்மையிலே

நிலையாய் இருங்கள் என்ற பொருளில் சுவாமிகள் தங்கும் சிவயோகத்தைத் தேராயோ எனப்பாடினார்.

மகா வாக்கியங்களைத் தேர்

இனி செல்லப்பமுனி அருளிச் செய்த மகா வாக்கியங்களைத் தேர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்ற பொருளிலும் சுவாமிகள் சில நற்சிந்தனைப் பாடல் களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுக்கு இரு எடுத்துக் காட்டுக் கள் மேல்வருவன.

“ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என்றே உரைத்தான்
திருவாளன் செல்லப்பன் தேர்”

“நாமறியோ மென்று நல்வாக்கு நல்கினான்
சேமநிதி செல்லப்பன் தேர்”

செல்லப்பர் அருளிய மகா வாக்கியங்கள் ஒப்பற்றவை. அவை ஏட்டில் எழுத முடியாதவை. அவற்றுள் முழுவதும் உண்மை என்ற மெய்ம்மொழியை மோனந்திகழும் சிவயோகியரும் தாமறியார் எனச் சுவாமிகள் கூறியிருக்கிறார்.

“மோனந் திகழும் சிவயோகியர் தாமறியார்
முழுவதும் உண்மை
என முகமலர்ந்தோதுவான்”

என்பது சுவாமிகளது வாசகம். இவ்வாசகங்களைத் தேர்ந்து கொள்வதே சுவாமிகளின் வழியில் செல்லும் அன்பர்க்குரிய உண்மையான தேர்ச்சியாகும். அவ்வாசகங்கள் பயிலும் மொழியில் அமைந்திருந்தாலும் இலகுவில் தெளிதற்குரிய வல்லன. அவற்றை அறிதற்குப் பல சோதனைகளைக் கடந்து செல்லுதல் வேண்டும். அவற்றைக் குருபரனின் அருளை முன்னிட்டு உணர்நாட முயல்தல் வேண்டும். யோகசுவாமிகள் தாமும் தவத்தியானத்தி லும் விசாரத்திலும் பல நாட்பயின்று ஈற்றில் தேசிகர்தீக்கைவைத்தாண்டபோதே அவற்றை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்ததாகக் கூறியுள்ளார். இவ்வாக்குகளைக் கூறிய குருவை “திருவாளன் செல்லப்பன்” என்றும் “சேமநிதி செல்லப்பன்” என்றும் சுவாமிகள் கூறியிருக்கிறார். திருவாளன் என்னும் சொல்லுக்குரியவர் சிவ பெருமான் ஒருவரே. “திருவாளன் திருநீறு திலக வதியார் அளிப்ப” எனச் சேக்கிழார் பாடியபோது சிவபெருமானையே திருவாளன் எனக் குறிப்பிடு கிறார். ஆகவே சிவபெருமானே செல்லப்பரா கத் தோன்றி ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என்ற வேத மொழியைக் கூறியுள்ளார். ஆதலால் இக்குருவாக்குசிவவாக்கேயாகும் அதனால் சிவவாக்கு என்ற மாண்புடன் குருபரனைச் சிந்தையுட் கொண்டு தேர்ந்து கொள்தற்குரிய மறைமொழியே ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை என்னும் மகாவாக்கியமாகும். இவ்வண்ணமாக ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என்பதைத் தேர்ந்து கொள்ளுமாறு சுவாமிகள் எங்களுக்கு அறிவுறுத்து கிறார் என நாம் கொள்ளுதல் வேண்டும். சேமநிதி என்பது இளைப்புக் காலத்தில் துணையாக நிற்கும் நந்நிதியமாகும். செல்லப்பர் நமக்கு அத்தகைய

ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ

நற்சிந்தனை

நல்லைப் பதிக்கரசே

நல்லைப் பதிக்கரசே நல்லைப் பதிக்கரசே

நல்ல வழிகாட்டி நாயேனை யாண்டிடடா

கல்லை நிகர்த்தமனங் கரையவருள் தந்திடடா

எல்லையில்லா வின்பத்தே யெனையிருத்தி வைத்திடடா

ஆன்மாவை நித்தியமென் றறியவரந் தந்திடடா

வீண்பா வனையெல்லாம் விலக்க வருள்தாடா

மாயப் பிணியகல மருந்தெனக்குத் தந்திடடா

காயங் குலையுமுன்னர் காண வருள்தாடா

சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டிடடா

சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிடடா

எல்லா ரையுமீச னிடத்திலே காட்டிடடா

எல்லா ரிடத்திலும் ஈசனைக் காட்டிடடா

கொல்லா வரமெனக்குக் குவலயத்தில் வேணுமடா

எல்லா ரிடத்துமன்பாய் இருப்பதெனக் கிச்சையடா

என்றும் மறவா வரமெனக்கு வேணுமடா

குன்றுபோ னிற்கக் குருவே வரந்தாடா

ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ ஓம் சிவ

நந்நிதியமாக அமைபவர். நான் அறிவேன் நான் அறிவேன் என்று வாழ்நாளெல்லாம் அறியாமையில் அலைந்து ஈற்றில் நானொன்றும் அறியேன் தேவரீரே அறிவினை அருளும் என்று வேண்டி நிற்கும் போது செல்லப்பர் நல்வாழ்வை நல்குவார். அப்போது நாமறியோம் என்னும் நல்லறிவு பெற்ற வராவோம். இவ்வண்ணமாக நாமறியோம் எனும் நல்வாக்கைத் தேர்ந்து கொள்ளுமாறு சுவாமிகள்

அருளிச் செய்தனர். இப்படியே மற்றைய மகா வாக்கியங்களையும் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது நாம் மனத்திருத்த வேண்டியதாகும்.

ஆகவே “தேர்” என்பது நல்லூர்த் தேர் மட்டுமன்று. அது நம்முள்ளே தேர்ந்துகொள்ள வேண்டிய ஞானமுமாகும்

“இதுதான் நல்லூர்

இதுதான் தேர்” -

எங்கள் ஆசான் அருள்மொழிகள் -

நாதாவுன் அடைக்கலமே

முந்தை வினையெல்லாம் முற்றாக நீங்கிடவே
எந்தை குருநாதன் என்னைவந் தாண்டனனே

தந்தைதா யாகிச் சற்குருவும் தானாகிப்
பந்தம் அறுக்கும் பாதையைக் காட்டினனே

மண்மேலும் பொன்மேலும் மயங்கித் திரிந்தேனை
உண்மை நெறியில் உயர்ந்தேற வைத்தனனே

நீள நினைந்து நித்தியத்தைத் தேடவைத்த
தாளை வணங்கித் தமிழேனும் உய்ந்தனனே

பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கடிக்கச் செய்தவனே
நல்லார் தொழுதேத்தும் நம்பனே நம்பினனே

எல்லாம் சிவன்செயல் என்றுயான் வாழ்ந்திடவே
சொல்லாமற் சொல்லிச் சுகம்பெறச் செய்தவனே

ஈனப் பிறவியில் இனியிச்சை வைக்காமல்
ஞானப் பொருளை நயந்தளித்த நற்றுணையே

எங்கெங்கும் ஈசனையும் ஈசனையே எங்கெங்கும்
கங்குல்பகல் காணாது காணஅருள் செய்தவனே

பட்டப் பகல்போலப் பாரொங்கு மாய்நிறைந்து
நட்டம் பயின்றாடும் நாதாவுன் அடைக்கலமே

வயதுவந்தும் வறியேனாய் இருப்பேனுக் கினியேதும்
தயவுசெய்து இன்னருளை ஈந்தருளென் இறையோனே

பொன்னாரும் மேனியனே புலித்தோ லுடையானே
அன்னை அருகோனே ஆர்தான் துணையினியே

வண்ணமார் பண்ணைவாழ் வைத்திய நாயகனே
கண்ணாரக் காணவுன் காட்சியெனக் கருள்வாயே

சிவசிந்தனை

The Sivathondan

To the Heart that yearns, the Lord draws nigh

Volume: 88

(July- August 2024)

Issue : 7- 8

VEL, VEL

We want the Holy Ash and the Five Letters, vel, vel

We want to understand that jiva is Siva. vel, vel

We want to do japam till it possesses us, vel, vel

We want to avoid inflicting harm on others, vel, vel

We want to cease from taking birth, vel, vel

We want to banish thoughts of women who attract the eyes,

vel , vel

We want never to forget the guru's feet, vel, vel

We want to live devoid of wants, vel , vel

We want not to steal or kill, vel , vel

We want to be free from envy and from anger, vel , vel

We want to live loving all, vel, vel

We want to forsake the idea of 'I' and 'mine', vel, vel

We want to keep the company of the good, vel, vel

We want to be unswervingly impartial, vel, vel

We want to be true to our word, vel, vel--

We want to know the bliss of being summa, vel , vel

Sri Yogaswami of Jaffna

The Guru-Shisya tradition of true ascetics, who did not care for material things but contemplated on the reality of life, was handed over by one generation to another by the sages of India. Ceylon, which is a cultural appendage of India, had the same heritage. In the Jaffna Peninsula these sages lived and had their devotees. They transcended the narrow confines of orthodox religious dogmas and developed samarasam [a universal religion] following the footsteps of the Saints of South India.

Among those who shone as a beacon of light in the North of Ceylon, is Yogaswami. He is the disciple of Chellappaswami, who lived in the precincts of Nallur Kandaswami temple. Chellappaswami lived in a small hut and showed his mystic powers in a most remarkable way. Although he was coarse in his appearance, he emanated sweet fragrance and spoke with great insight and depth of thought. Chellappaswami met his true disciple in Yogaswami.

After the passing away of Chellappaswami, Yogaswami inherited the spiritual heritage of his Guru. He became a beacon of light to those who floundered in the slough of despondency and ignorance. He became the spiritual guru of thousands of people belonging to different creeds and religious persuasions. To the Christians he cited the Bible. He often referred to Christ's incomparable words:

“Love thy God with all thy might
And love thy neighbour as thy self”

To the Buddhists he would often speak of the supreme precepts of Lord Buddha. To the Muslims he spoke of the teachings of Mohammad and the prophet's love for 'Allah'. To the Hindus he spoke of Vedanta philosophy and to the Saivites he expounded the doctrine of Saiva siddhanta philosophy. He would say that just as all rivers flow into the sea, all religions lead to the same goal.

In his early days he often lived under a tree or in a lonely place. He was found in deep meditation. He owned no property and cared not for material things. He took the vegetarian food brought to him sharing it with all those who were with him. He cared not for the morrow but preached to the people God's ways and the universal message of love towards humanity and urged the people to plead for divine

compassion.

Although he was endowed with tremendous mystic powers he never exhibited them, but those who closely associated with him could not have failed to recognize his uncanny powers. Astute lawyers, eminent doctors, from men of science who were in constant touch with him will speak of the mystic powers of the Swami. The life of anyone whom he met was an open book to him. He believed in spirits and the efficacy of magic. Although he never dabbled in magic or encouraged people to practice it, he once related his experience with a magician. He said that when he was young he had met a Muslim magician at Batticalo. Among the many feats this magician performed in the presence of the Swami a particular feat impressed him most. On a cloudless day when the sun was at its zenith, the magician asked the Swami whether he would like to see a shower of rain. When the Swami replied in the affirmative the magician repeated some mantras and there was a heavy shower of rain immediately. The Swami was once asked whether he had encountered spirits. He said that several years ago when he was seated at the Chundukuli junction, two men who had no legs were seen leading two horses. When asked as to where they were going they said they were going to Oddhisuddan, a village near Mullaithivu.

On another occasion he said that while he was walking, in the dead of night a person came at a fast speed and overtook him and went into a temple through a wall. Anyone who had known Yogaswami will know that he will never utter an untruth. Modern research conducted on extrasensory perceptions confirms one's belief in spirits.

Yogaswami was a profound scholar in Tamil; He initiated studies in Thevaram, Thiruvassagam, Thiruppada and Puranas. He is the founder of the Sivathondan Society. He was a poet of no mean repute, his work 'Natchintanai' [Good Thoughts] is not only a masterpiece of philosophy but is also chaste Tamil verse. Among the modern writers of Tamil prose, he had a passion for the works of Kalyanasundarar. He had a special attraction to 'Saiva Samarasam' - a work of Kalyanasundarar. He knew English, Sanskrit, and Sinhalese and would often converse fluently in these languages with people.

Yogaswami had many devotees not only in Ceylon but in distant countries as well. There was serenity and happiness in his presence. The fragrance of camphor and the odour of incense in his presence transported those present to the world of the gods. The passing away of the Swami has created a great void. The flame that shed light for nearly ninety years has been extinguished. The sage that led thousands who flocked to see him is no more. The grace that he shed can no more be shared by others. When one

of the devotees who cared for the Swami posed the question to him "Whom do I have in this world after your departure?" the Swami replied, "God".

Let the work he had done for nine decades live in the hearts of the people. Let there be some disciple who in the fullness of time will bloom out to be his worthy pupil to carry out the great traditions of his Guru.

PERSEVERE UNTIL YOU ATTAIN SUCCESS

We are the servants of Siva.

There will be nothing lacking for him, who, without ever forgetting it, meditates on the holy mantra, that for us there is neither beginning nor end, neither birth nor death, neither day nor night, neither happiness nor sorrow. What you think, that you become.

For all this it is necessary to persevere continuously; which means that you must never become discouraged. No profit will result for him who is afraid of effort. It is a common saying in the world that no reward will be gained without hard work.

Persevere until you attain success. Why do you continually allow your mind to dwell on mean, unpleasant things? Give up that kind of thinking and pray to God with a full heart. Gladly accept and carry out whatever fate decrees for you. Finally everything will end in success.

Always impress on your mind that everything is as it is, and perform all the work and all the duties that naturally come your way-or do not be concerned with them. Either course is right. It does not depend on action, nor on inaction. Do not desire to be without work. Do not become caught in work. Devote yourself to that which naturally befalls you, whether it involves action or inaction.

- Natchinthanai

Bilingual Monthly, Registered at the G.O.P. as News Paper.

No. DOP/News/68/2024

01. நற்சிந்தனை 7ஆம் பதிப்பு	450.00
02. NATCINTHANAI (ENGLISH EDITION)	400.00
03. வள்ளியம்மை திருமணப் படலம்	150.00
04. நற்சிந்தனைக் கீர்த்தனைகள் - சாதாரண பதிப்பு	12.00
05. யோக சுவாமிகள் வாழ்க்கையும், வழிகாட்டுதலும் (2-ஆம் பதிப்பு)	350.00
06. என் நெஞ்சில் இடம்கொண்ட ஒரு பெரியார் யோக சுவாமிகள்	100.00
07. நமசிவாய மாலை	35.00
08. தியான காலச் சிந்தனை (புதிய 3-ஆம் பதிப்பு)	35.00
09. யோக சுவாமிகள் அருள்மொழிகள் (புதிய பதிப்பு)	250.00
10. சிவத் தியான மாலை (உரையுடன்)	20.00
11. தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடல் மூலமும் பொழிப்புரையும்	200.00
12. தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் (மூலம் மட்டும்)	80.00
13. சைவத் திருமுறைத் திரட்டு (புதிய 5ஆம் பதிப்பு)	300.00
14. KANDHAPURANAM	400.00
15. YOGASWAMI TREASURED MEMORIES	300.00
16. YOGASWAMI LIFE AND SPIRITUAL GUIDANCE	500.00
17. HOMEAGE TO YOGASWAMI	10.00
18. சண்முக கவசம்	25.00
19. முருகன் திருப்பாடற் திரட்டு	50.00
20. சிவஞான சித்தியார்	500.00
21. சர்வஞானோத்திர ஆகம ஞானபாத வசனம்	50.00
22. திருவாசகம்	250.00
23. சிவதொண்டன் - செந்தமிழ் ஆங்கில திங்கள் வெளியீடு	1000.00
ஆண்டுச் சந்தா	30.00
a) உள்ளூர்	
b) வெளிநாடு US \$	

மேற்படி வெளியீடுகளைக் கொழும்பில் பெறும் இடங்கள்

திரு. க. சிவராசா,

5/2, விஷ்ணு ரவர்

82, W.A சில்வா மாவத்தை,

கொழும்பு - 06

தொ.பி.சி : 0112559360

விண்ணப்பங்கள், கடிதங்கள், காசுக் கட்டளை, தபாற் கட்டளை, காசோலை முதலியன அனுப்ப வேண்டிய பெயரும் முகவரியும்.

Cheque, Drafts and Money Orders should be drawn in favour of Sivathondan Society

434, K.K.S. Road, Jaffna, Sri Lanka.

a) Printer : Arissona Pvt Ltd
Advertising & Publications
91, Palaly road, Thirunelveli, Jaffna.
T.P.: 021-2223222

b) Publisher : S.Manivasakan
Sivathondan Society Ltd.
434, K.K.S. Road, Jaffna, Srilanka.
T.P.: 021-2222799

c) Published for

d) Date of Publication: 01.08.2024

e) Editor : S. Vinasithamby B.A. (Hons)
Sivathondan Nilaiyam,
Chenkalady.
T.P:065-2240272

If undelivered please return to:
The Manager, "Sivathondan Nilaiyam"
434, K.K.S. Road, Jaffna, Srilanka.

